

บทที่ 4

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักธุรกิจไทยลงทุนทางด้านโรงแรมในเมียนมาร์

เมียนมาร์นั้นประสบปัญหาทางเศรษฐกิจนับตั้งแต่เริ่มเปิดประเทศเป็นสังคมนิยม และปัญหาเหล่านั้นได้สืบเนื่องมาโดยที่เมียนมาร์ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยเงินทุนภายในประเทศที่มีจำนวนจำกัด จึงได้ตัดสินใจเปิดประเทศยอมรับเงินทุนจากการลงทุนจากต่างประเทศในปลายปี ค.ศ.1988 นักธุรกิจไทยจำนวนถึง 6 บริษัท ได้ตอบสนองนโยบายเปิดประเทศนี้ โดยได้ทำการลงทุนทางกิจการโรงแรมในเมียนมาร์ ในช่วงเวลา ค.ศ.1989-1995 ทั้งๆ ที่เหตุการณ์ในเมียนมาร์ยังคงไม่สงบ ดังหลายๆ ประเทศที่เปิดใหม่ ในแหลมอินโดจีน และประเทศจีน บริษัทเหล่านี้ได้แก่ วิทวัสอินเตอร์เนชั่นแนล แอลพีโฮลดิ้ง (บริษัทในเครือของรีนาวัน เลทเธอร์แวร์ส) ไบหยก เซ็นทรัล อันคัมมันคลับ หรือเวสกรุป และทีคอนไทย จำนวนเงินที่บริษัทเหล่านี้เข้าไปลงทุนเป็นจำนวนนับร้อยล้านเหรียญสหรัฐ คำถามที่น่าสนใจในการศึกษากรณีการลงทุนนี้ คำถามหนึ่งคือ เหตุใดนักลงทุนเหล่านี้ จึงทำการลงทุนในเมียนมาร์ ในช่วงเวลาดังกล่าว โดยการศึกษาครั้งนี้ อาศัยคำให้สัมภาษณ์ของคุณ อภิพรธม วงษ์เพ็ญศรี กรรมการ และผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการของบริษัท รีนาวัน เลทเธอร์แวร์ จำกัด (มหาชน) นอกจากนี้ยังมีบริษัท อันคัมมันคลับ จากการตอบคำถามของคุณ คณคณิน ภูวะเสถียร กรรมการบริหาร คุณพัชนียา พุฒมี ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการตลาดของบริษัทอันคัมมันคลับ สำหรับโรงแรมเซ็นทรัลนั้น ได้ข้อมูลจากการตอบคำถามของคุณ สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์ ผู้บริหารระดับสูงของโรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า และโรงแรมไบหยกนั้น ได้ข้อมูลจากคุณ โรเบิร์ต เทียน เป (Robert Thein Pe)

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักธุรกิจไทยลงทุนด้านโรงแรมในเมียนมาร์

ปัจจัยทางค่านเมียนมาร์

1. การเปิดประเทศและการสนับสนุนการลงทุนของเมียนมาร์

การเปิดประเทศของเมียนมาร์ในทางรูปธรรมแล้ว ได้แก่ การออกกฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศของเมียนมาร์ในปี ค.ศ.1988 และออกกฎหมายการโรงแรมและการท่องเที่ยวเมียนมาร์ ส่วนการสนับสนุนการลงทุนของเมียนมาร์นั้นได้แก่ การชักจูงให้นักธุรกิจไทยดำเนินธุรกิจในเมียนมาร์ และการจัดตั้งคณะกรรมการการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Commission) ขึ้น

1.1 การเปิดประเทศของเมียนมาร์*

1.1.1. กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ

การที่นักลงทุนจากต่างประเทศจะเข้าดำเนินธุรกิจในเมียนมาร์ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ นักธุรกิจไทยที่ทำการลงทุนทางค่านโรงแรมนั้น ได้ศึกษากฎหมายการลงทุนก่อนที่จะตัดสินใจเข้าดำเนินกิจการ โดยได้ศึกษาว่า การลงทุนที่บริษัทนำเข้าไปนั้น เมื่อเกิดผลการประกอบการและผลกำไร รวมทั้งเงินทุนที่ได้ลงไปนั้น ทางบริษัทจะสามารถนำกลับประเทศได้หรือไม่ และได้ศึกษาว่าตัวกฎหมายนั้นได้เอื้ออำนวยต่อผลกำไรในระยะยาวหรือไม่

กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ

กฎหมายการลงทุนที่ส่งผลให้นักลงทุนไทยเข้าลงทุน มีเนื้อหา ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการประกาศกฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศของเมียนมาร์นั้น มี 4 ประการ คือ

1. การใช้ทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์
2. ส่งออกผลิตผลที่เป็นส่วนเกินของความจำเป็น

* สาเหตุของการเปิดประเทศมีรายละเอียดดังแสดงไว้ในบทที่ 2 แล้ว

3. สร้างโอกาสการจ้างงานใหม่ๆ และให้เกิดประโยชน์ในด้านการฝึกฝนแรงงานและการฝึกฝนทางเทคนิคทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศของชนรุ่นใหม่

4. พัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของภูมิภาคต่างๆ ของประเทศรวมทั้งขยายและปรับปรุง การขนส่งและการสื่อสาร

เมื่อพิจารณาจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า

1. วัตถุประสงค์หลักมีแนวโน้มที่จะแก้ไขปัญหา การขาดเงินตราต่างประเทศ โดยจะ นำมาพัฒนาเศรษฐกิจที่กำลังเสื่อมถอยอยู่ในขณะนั้น รัฐบาลคาดหวังโดยการให้ทรัพยากร ธรรมชาติ ที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งป่าไม้ และการประมง และการขยายการส่งออกเพื่อ แก้ไขปัญหาการขาดการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

2. ปัจจัยประการที่สอง การแก้ไขปัญหาการจ้างงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้จบการศึกษา และแรงงานอายุน้อย เนื่องจากการว่างงานก่อให้เกิดปัญหาสังคมการเมือง

3. ปัจจัยที่สามคือ การพัฒนาภูมิภาคต่างๆ ผ่านการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีจุด มุ่งหมาย เพื่อบรรเทาความตึงเครียดระหว่างรัฐบาลกลางและชนกลุ่มน้อย (Mya Than, 1990: 187-188)

การที่เมียนมาร์ร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อดึงดูดการลงทุนนั้น แสดงความประสงค์ที่ ชัดเจนที่จะต้อนรับการลงทุนอย่างเต็มที่การลงทุนใดๆ ก็ตาม ที่สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ ดังกล่าวย่อมได้รับการตอบรับอย่างดีเยี่ยม วัตถุประสงค์ที่แสดงไว้นี้ดึงดูดนักลงทุนไทยที่สนใจ ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของเมียนมาร์ รวมทั้งแรงงานราคาถูกเข้าลงทุนในเมียนมาร์ เนื่องจาก วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้มีความเปิดกว้าง และแสดงอย่างชัดเจนในสิ่งที่ เมียนมาร์ เสนอแก่นักลงทุน นักลงทุนจึงสามารถทราบได้แน่ชัดถึงแนวทางในการพัฒนาประเทศของ เมียนมาร์ และได้นำเสนอเงินทุนและเทคโนโลยีเพื่อตอบสนอง ถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมายดัง กล่าว สำหรับนักธุรกิจทางด้านโรงแรมนี้ ต้องอาศัยทั้งทรัพยากรธรรมชาติในแง่ ความสวยงามทาง ธรรมชาติ รวมทั้งอาศัยแรงงานจำนวนมาก ดังนั้นสิ่งที่เมียนมาร์ได้เสนอไว้ในกฎหมายการ ลงทุน จากต่างประเทศนั้นจึงเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนไทยให้ดำเนินกิจการทางด้านโรงแรมใน เมียนมาร์ (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

ในการรองรับนโยบายเศรษฐกิจแบบเปิดของเมียนมาร์ และจูงใจให้ชาวต่างชาติเข้าไป ลงทุนนั้น รัฐบาลได้ยึดหลักการ (กันตา จิตตั้งสมบูรณ์ 2537 : 46) ดังนี้

1. ความเสมอภาคและมีผลประโยชน์ร่วมกัน
2. คำประกันว่าจะไม่ยึดกิจการเข้าเป็นของรัฐ
3. อนุญาตให้โอนเงินตราต่างประเทศ และผลกำไรกลับออกไปได้

ตามมาตรา 5 ของกฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ นักลงทุนสามารถนำเงินลงทุนเข้าเมียนมาร์ ต้องมีรูปแบบการลงทุน ดังนี้

1. การลงทุนโดยต่างชาติทั้งสิ้น หรือการจัดตั้งบริษัท หรือ กิจการสาขาต่างประเทศ จำเป็นต้องนำเข้าเงินทุนทั้งหมด
2. การจัดตั้งกิจการที่เป็นการร่วมหุ้น หรือร่วมทุนกับภาคเอกชน นักลงทุนสามารถเข้าไปร่วมทุนกับบริษัทสหกรณ์ หรือรัฐวิสาหกิจของเมียนมาร์ ถ้ามีการร่วมทุน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของทุนทั้งหมด ทั้งนี้ต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 100,000 เหรียญสหรัฐ
3. การร่วมทุนกับหน่วยงานของรัฐบาล
4. การทำธุรกิจสัมปทาน

กล่าวโดยสรุป กฎระเบียบและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน จึงมีดังนี้

รัฐบาลเมียนมาร์ให้การส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ตามกฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ 10/88 และให้การคำประกันว่าจะไม่ยึดกิจการเป็นของรัฐ ซึ่งสาระสำคัญของกฎหมายส่งเสริมการลงทุนมีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, 2537 : 20)

1. การลงทุนของต่างชาติต้องเป็นการส่งออก การพัฒนาทรัพยากรที่ต้องลงทุนสูง ใช้เทคโนโลยีสูง หรือเป็นการผลิตและการบริการที่ใช้ทุนสูง และการจ้างงาน นอกจากนี้ต้องประหยัดพลังงานและช่วยพัฒนาในส่วนภูมิภาค
2. สัดส่วนของผู้ถือหุ้น อาจเป็นหุ้นต่างชาติทั้งหมด หรือการลงทุนร่วม (Joint Venture) ซึ่งต่างชาติต้องถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของเงินทั้งหมด แต่รัฐบาลกำหนดให้ใช้เงินทุนเป็นเงินตราต่างประเทศ และใช้อัตราแลกเปลี่ยนทางการโดยการกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำสำหรับอุตสาหกรรม 1 ล้านจ๊าด การค้า 500,000 จ๊าด และการบริการ 300,000 จ๊าด เงินทุนจะต้องโอนเข้าประเทศ อย่างน้อยกึ่งหนึ่งภายใน 20 วัน นับตั้งแต่ได้รับอนุญาต และส่วนที่เหลือต้องโอนเข้าประเทศภายใน 180 วัน
3. การพิจารณาขอเสนอการลงทุนของต่างชาติ การต่ออายุใบอนุญาต การลงทุน การให้การส่งเสริม และการเปลี่ยนแปลงข้อตกลงต่างๆ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการการลงทุนของต่างประเทศเมียนมาร์ (The Union of Myanmar Foreign Investment Commission) ที่ได้

รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการฯ จะมีสิทธิสั่งการให้นักลงทุนต่างชาติยื่นหลักฐานที่ต้องการได้ตลอดเวลา

4. ธุรกิจที่ทำการค้าทั้งในประเทศ และการนำเข้า-ส่งออก ต้องขออนุญาตพิเศษกับกระทรวงการค้า (Ministry of Trade)

ด้านหลักการที่กำหนดไว้ในการลงทุนนี้ ได้แสดงถึงความปลอดภัย และมั่นคงของกิจการของชาวต่างชาติที่เข้าไปลงทุน เมื่อกฎหมายเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรถึงความเสมอภาค และการค้าประกันไม่ยึดเป็นของรัฐ รวมทั้งการอนุญาตให้ออนเงินออกนอกประเทศได้นั้น ได้สร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุนว่าการลงทุนครั้งนี้ จะไม่มีอัตราเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองภายในประเทศเมียนมาร์ รวมทั้งการดำเนินกิจการนั้น ผู้ประกอบการจะได้ผลตอบแทนเต็มที่ และสามารถโอนผลการประกอบการกลับประเทศแม่ได้ การลงทุนใดๆ นักลงทุนย่อมต้องการความมั่นใจในการประกอบการ การที่เมียนมาร์ กำหนดหลักการการตอบแทนซึ่งกันและกันเช่นนี้ไว้ในกฎหมายฉบับนี้ จึงเป็นการสร้างแรงดึงดูดแก่นักลงทุน พร้อมทั้งประกันอนาคตของกิจการไปด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจโรงแรมนั้นได้ทำสัญญาดำเนินกิจการถึง 30 ปี จึงสร้างความมั่นคงให้กับธุรกิจเป็นอย่างมาก (อภิพรธม วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

การที่นักลงทุนสามารถนำเงินเข้าดำเนินกิจการในเมียนมาร์ได้หลายแบบจึงเป็นทางเลือกแก่นักลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางกรมเมียนมาร์มีความมั่นใจให้นักลงทุนดำเนินกิจการด้วยเงินทุนของฝ่ายผู้ลงทุนทั้งหมดร้อยละ 100 แสดงถึงความไว้วางใจของรัฐบาลเมียนมาร์ต่อนักลงทุนต่างชาติทำให้เป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนเข้าทำการลงทุนในเมียนมาร์ และนักลงทุนสามารถได้ผลประกอบการได้อย่างเต็มที่ ในกรณีของธุรกิจโรงแรมไทยส่วนใหญ่ จะลงทุนในรูปแบบเงินทุนของฝ่ายผู้ลงทุนร้อยละ 100 จะมีเพียงโบหยกเท่านั้น ที่มีโครงการ 1 โครงการที่ร่วมทุนกับรัฐบาลเมียนมาร์ การที่สามารถลงทุนได้ด้วยทุนตนเองทั้งหมดร้อยละ 100 จึงเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนไทยลงทุนในเมียนมาร์ เนื่องจากจะมีผู้บริหารเป็นของฝ่ายตนทั้งหมด และสามารถกำหนดการดำเนินกิจการ การบริหารงานได้โดยทางเมียนมาร์จะได้เข้าแทรกแซงใดๆ (อภิพรธม วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

การทำประกัน

กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ ใ้ระบุไว้ในมาตรา 19 ว่า กิจการของชาวต่างประเทศที่มาลงทุนในเมียนมาร์ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะใดจะต้องทำประกันกับบริษัทประกันภัยเมียนมาร์ (Myanmar Insurance Corporation) เท่านั้น และเมียนมาร์ขณะนี้ก็มีบริษัทประกันภัยเพียงแห่งเดียว โดยดำเนินในรูปของรัฐวิสาหกิจ บริษัททุกแห่งไม่ว่าของต่างชาติหรือของคนเมียนมาร์ จะต้องทำประกันกับบริษัทดังกล่าว แต่ในกรณีของกิจการที่มีคนต่างชาติเป็นเจ้าของหรือร่วมเป็นเจ้าของจะต้องถูกบังคับให้ทำประกันอย่างน้อย 4 ประเภท คือ การประกันภัยเครื่องจักร การประกันอัคคีภัย การประกันภัยการขนส่งทางเรือ และการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล นอกจากนี้กิจการบางประเภท คงจะต้องทำประกันเพิ่มเติมจากนี้ ถ้าหากฝ่ายราชการที่เกี่ยวข้องเห็นว่าจำเป็น

การทำประกันถึงแม้จะเป็นกฎหมายที่บังคับฝ่ายธุรกิจ แต่เป็นการทำเพื่อความปลอดภัยและความมั่นใจในทรัพย์สินของฝ่ายธุรกิจ จึงนับได้ว่าอำนวยความสะดวกแก่ฝ่ายผู้ลงทุนและทางเมียนมาร์ ก็ได้ประโยชน์จากเงินทุนที่ทำประกันด้วย จึงมีการได้ผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย การสร้างความมั่นใจแก่การค้าเงินธุรกิจด้วยการทำประกันนี้ จึงเป็นข้อดีของตัวกฎหมายประการหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามอุปสรรคของการทำประกันย่อมมีอยู่ เนื่องจาก บริษัทประกันภัยที่รัฐกำหนดให้ค้าประกันด้วยนั้น มีอยู่เพียงแห่งเดียว จึงอาจเกิดการล่าช้าของการดำเนินการ แก่ในกรณีนี้ นักธุรกิจยอมรับได้ จึงไม่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการลงทุนแต่อย่างใด (โรเบิร์ต เทียน เป, 2540)

การจ้างงาน

ตามกฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศระบุไว้ในมาตราที่ 20 ว่าการจ้างงานของกิจการที่ต่างชาติแต่เข้ามาลงทุนจะต้องใช้แรงงานของเมียนมาร์เป็นหลัก แต่ถ้าจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศจะต้องขออนุมัติ คณะกรรมการการลงทุนเป็นรายๆ ไป

เนื่องจากเมียนมาร์เริ่มเปิดประเทศ การแข่งขันเรื่องแรงงาน จึงยังไม่มีปัญหามากนัก ประกอบกับการลงทุนของคนเมียนมาร์เองยังมีน้อย ค่าแรง (ในอัตราเงินเมียนมาร์ คือ เงินจ๊าดโดยไม่เกี่ยวข้องกับอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นทางการ) จึงยังต่ำมาก ถึงแม้ว่า ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายระบุอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ แต่ได้ใช้อัตราราคาที่กำหนดกันในแต่ละเมือง ในกรณีกรุงย่างกุ้ง ค่าแรงของ

คนงานที่ไม่มีฝีมือจะประมาณ วันละ 40-60 จ๊าด หรือกรณี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี การเข้ารับราชการจะได้เบื้องต้นประมาณ 1,000 จ๊าด ต่อเดือน ถ้าวรับจ้างภาคเอกชนก็จะได้รับค่าจ้างประมาณเดือนละ 1,200 จ๊าดต่อเดือน (เศกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ, 2538 : 15)

การที่ค่าจ้างแรงงานต่ำเช่นนี้ ทำให้การที่กฎหมายบังคับให้จ้างงานคนเมียนมาร์นั้นจึงไม่เป็นปัญหาใดๆ กลับเป็นแรงดึงดูดให้นักลงทุนสนใจในประเทศเมียนมาร์มากขึ้น เนื่องจากจะทำให้ธุรกิจดำเนินไปได้ดี เนื่องจากต้นทุนด้านค่าจ้างแรงงานจะต่ำกว่าการดำเนินธุรกิจในประเทศแม่ อีกทั้งแรงงานเมียนมาร์นับได้ว่ามีทักษะ เนื่องจากการศึกษาค่อนข้างใช้ได้ และพูดภาษาอังกฤษได้ดี ในกรณีขยายกิจการโรงแรม จึงเอื้ออำนวยประโยชน์แก่ผู้ลงทุนเป็นอย่างมาก (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

สิทธิพิเศษได้รับการยกเว้นภาษี

ตามที่ระบุในกฎหมายสิทธิพิเศษได้รับยกเว้นภาษี(เศกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ,2538:7)ได้แก่

1. กิจการใดที่เข้าอยู่ในข่ายได้รับอนุมัติตามกฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ แล้วข้อมมีสิทธิได้รับการยกเว้น หรือมีระยะเวลาปลอดการเสียภาษี เป็นระยะเวลา 3 ปี ติดต่อกัน โดยเริ่มนับตั้งแต่ปีแรก ที่เริ่มผลิตสินค้าหรือบริการ และถ้าคณะกรรมการการลงทุนเห็นควรขยายเวลาการยกเว้นดังกล่าวออกไปเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศเมียนมาร์แล้ว กิจการดังกล่าวก็ข้อมจะได้รับสิทธิพิเศษตามที่ได้รับอนุมัตินั้น
2. ได้รับการยกเว้นหรือผ่อนผันภาษีรายได้จากกำไร ในธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ถ้าหากนำเงินดังกล่าวเข้าเป็นกองทุนสำรองหรือนำมาลงทุนภายในเวลา 1 ปี
3. สิทธิในการคิดค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร เครื่องมือ อาคาร และทรัพย์สินที่จัดเป็นทุนทรัพย์ในธุรกิจนั้น โดยอัตราการคำนวณค่าเสื่อมราคาจะถูกกำหนดโดยคณะกรรมการการลงทุน
4. ถ้าสินค้าที่ผลิตนั้นมีไว้เพื่อการส่งออกแล้ว จะได้รับการผ่อนผันการเก็บภาษีเงินได้มากไม่เกินร้อยละ 50 ของกำไรสะสมจากธุรกิจนั้น
5. สิทธิของผู้ลงทุนในการจ่ายภาษีรายได้แทนพนักงานต่างประเทศ และมีสิทธิที่จะคิดหักเงินที่ใช้จ่ายดังกล่าวออกจากรายได้ประมาณการของธุรกิจนั้น

6. สิทธิที่จ่ายภาษีรายได้ของพนักงานต่างประเทศในอัตราเดียวกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศ

7. สิทธิที่จะนำค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการวิจัย และพัฒนาที่จำเป็นต่อธุรกิจ และการวิจัยดังกล่าว กระทำในประเทศเมียนมาร์ มาทำการหักจากรายได้ประมาณการของธุรกิจนั้น

8. ได้รับความยกเว้นหรือผ่อนผัน ภาษีศุลกากรหรือภาษีภายในประเทศ หรือทั้งสองอย่างในกรณีที่น่าเข้าซึ่งเครื่องมือ เครื่องจักร และวัสดุที่จำเป็นต่อใช้ในธุรกิจนั้นๆ ในระหว่างการก่อสร้างธุรกิจดังกล่าว

9. ได้รับความยกเว้นหรือผ่อนผัน ภาษีศุลกากรหรือภาษีภายในประเทศหรือทั้งสองอย่าง ในกรณีที่น่าเข้า ซึ่งวัตถุดิบในการผลิตสินค้าในระยะเวลา 3 ปีแรก ของการผลิตโดยเริ่มเมื่อการก่อสร้างเรียบร้อยแล้ว

กล่าวได้ว่าแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดในกฎหมาย การลงทุนจากต่างประเทศของเมียนมาร์ ที่จูงใจให้นักลงทุนสนใจที่จะลงทุนในเมียนมาร์คือ สิทธิพิเศษการยกเว้นภาษีนี้ เพราะเป็นการเอื้ออำนวยผลประโยชน์ โดยตรงแก่นักลงทุน โดยประเทศเจ้าบ้านต้องยอมเสียประโยชน์ที่ตนจะได้รับในส่วนนี้เพื่อเป็นการจูงใจแก่นักลงทุน นักธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้าน โรงแรมได้ให้ความสนใจประเด็นนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากสิทธิพิเศษในการได้รับยกเว้นภาษีนี้ จะเป็นตัวกำหนดให้เกิดผลกำไรในระยะยาวของธุรกิจการโรงแรม(อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี,2540) คือจะช่วยให้การก่อสร้างเป็นไปด้วยดี โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการล่าช้าในการก่อสร้าง และในด้านการใช้จ่ายที่ต้องเสียภาษี อีกทั้งการนำเข้าวัสดุในการก่อสร้างก็ไม่ต้องเสียภาษีอีกด้วย นอกจากนี้ธุรกิจไม่ต้องเสียภาษีแก่รัฐเป็นเวลาถึง 3 ปี แต่จะเป็นการเสียเพียงค่าเช่าสิทธิจากทางการ โดยจ่ายเป็นเปอร์เซ็นต์ของยอดขายได้ให้ในปีต่อปีเท่านั้น ดังนั้นกล่าวได้ว่าสิทธิพิเศษนี้ก่อให้เกิดการลดต้นทุนในการลงทุนของธุรกิจ และยังก่อให้เกิดผลกำไรระยะยาวตามที่ทางฝ่ายธุรกิจได้คาดหมายไว้

ทุนต่างประเทศที่นำเข้ามาลงทุน

1. คณะกรรมการการลงทุนจะเป็นผู้ประเมินมูลค่าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศอย่างเช่น พวกเครื่องจักร ให้เป็นมูลค่าของเงินสกุลจ๊าดตามที่กฎหมายของตนเองกำหนดแล้วขึ้นทะเบียนไว้ในนามของผู้ลงทุนนั้นๆ

2. เมื่อหมดสัญญาธุรกิจแล้ว ผู้ลงทุนดังกล่าวอาจจะถอนทุนดังกล่าวออกไปได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการลงทุนกำหนดไว้(เสกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ, 2538:8)

แรงจูงใจที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การที่กฎหมายกำหนดให้นักลงทุนสามารถถอนทุนออกได้ หลังจากหมดสัญญา ทำให้นักลงทุนหมดกังวลในการที่จะต้องสูญเงินลงทุน หลังหมดสัญญาเงินทุนนี้สามารถถอนกลับยังประเทศแม่ได้ ประเด็นนี้จึงทำให้นักธุรกิจมั่นใจที่จะทำการลงทุนยังเมียนมาร์ประการหนึ่ง(อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

การโอนเงินสกุลต่างประเทศ

กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศที่กำหนดไว้อนุญาตให้มีการโอนเงินในสกุลต่างประเทศ ออกนอกประเทศได้โดยมีเงื่อนไขว่า(เสกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ, 2538:8)

1. จะต้องผ่านธนาคารที่คณะกรรมการการลงทุนระบุไว้เท่านั้น
2. อัตราการแลกเปลี่ยนจะต้องใช้อัตราการแลกเปลี่ยนที่เป็นทางการที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเท่านั้น
3. เงินที่จะอนุญาตให้นำออกนอกประเทศ จะต้องเข้าลักษณะดังนี้
 - 3.1 เป็นเงินต่างประเทศที่บุคคลนั้น เป็นผู้นำเข้ามาเอง
 - 3.2 เป็นเงินตราต่างประเทศที่คณะกรรมการการลงทุนอนุญาตให้บุคคลที่นำเข้ามาถอนออกจากการลงทุน และนำออกนอกประเทศได้
 - 3.3 กำไรสุทธิหลังจากหักออกจากกำไรประจำปีที่ชาวต่างชาติที่มาลงทุนรับไป แล้วรวมทั้งหักภาษี และกองทุนอื่นหมดเรียบร้อยแล้ว
 - 3.4 งบประมาณหลังจากหักรายจ่ายอื่นๆ แล้ว

บริษัทต่างประเทศที่มาเปิดทำการ ในประเทศเมียนมาร์จะต้องเปิดบัญชีกับธนาคารที่คณะกรรมการการลงทุนกำหนดไว้เท่านั้น ทั้งบัญชีที่เป็นเงินต่างประเทศและเงินจ๊าต

การโอนเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศได้ นับเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ นักธุรกิจสนใจที่จะลงทุนในเมียนมาร์เพราะมั่นใจในการได้รับผลประโยชน์และการนำผลการประกอบการนั้นกลับสู่ประเทศแม่ แต่อุปสรรคมีอยู่บางประการ ตามที่เมียนมาร์

กำหนดให้ชาวต่างประเทศต้องเปิดบัญชีไว้กับธนาคารที่คณะกรรมการกำหนดเท่านั้น ลักษณะนี้ย่อมก่อให้เกิดความไม่สะดวกอย่างยิ่งแก่นักลงทุนต่างชาติที่จะดำเนินการใดๆ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ และการดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน ต้องกระทำผ่านธนาคารที่คณะกรรมการกำหนดทำให้ทางเลือกที่จะใช้บริการทางการเงิน ที่มีประสิทธิภาพหมดไป โดยเฉพาะธนาคารที่เป็นของรัฐแล้ว โอกาสที่จะได้รับบริการที่น่าพอใจนั้นอาจเป็นไปได้ยาก แต่อย่างไรก็ตาม นักธุรกิจยินยอมรับความล่าช้า และความไม่สะดวกนี้เมื่อเทียบกับสิทธิประโยชน์และความมั่นคงอื่นๆ ที่กฎหมายอำนวยให้ (โรเบิร์ต เทียน เป, 2540)

กิจการที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศเข้าลงทุน

อันที่จริงแล้วเนื่องจากประเทศเมียนมาร์ต้องการเปิดประเทศอย่างมาก ดังนั้นกิจการเกือบทุกประเภทจะอนุญาตให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนได้ (ดูภาคผนวก ก.) จะมีข้อยกเว้นก็เพียงกิจการบางอย่างที่สงวนเอาไว้ สำหรับให้รัฐเป็นผู้ดำเนินการตามกฎหมายกิจการทางเศรษฐกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ (State-Owned Economic Enterprise Law) ได้แก่ กิจการที่เกี่ยวกับการตัด และจำหน่ายไม้สัก การขุดเจาะและจำหน่ายน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ไข่มุก หยก และอัญมณีที่มีค่า การเพาะเลี้ยงและผลิตสินค้าปลาบางประเภทที่สงวนไว้เพื่อการวิจัย ป่าไม้ขนาดใหญ่ ไพรมาณย์ และโทรคมนาคม การขนส่งทางอากาศและรถไฟ การธนาคารและการประกันภัย วิทยุและโทรทัศน์ การผลิตกระแสไฟฟ้า และกิจการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศ(เสกสิน ศรีวิพัฒนานุกุลกิจ, 2538:9)

การที่เมียนมาร์เปิดกว้างในประเภทของธุรกิจที่นักธุรกิจจะเข้าไปดำเนินการทำให้นักลงทุนมีการเลือกที่กว้างขวาง ถึงแม้จะมีข้อสงวนที่รัฐได้สงวนไว้ดำเนินการเอง แต่เป็นกิจการจำนวนไม่มากนักที่รัฐกังวลว่า ถ้าให้เอกชนต่างชาติ ดำเนินการแล้วจะกระทบกระเทือนกับความมั่นคง และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและของรัฐ จึงไม่เป็นอุปสรรคในการที่นักธุรกิจจะเลือกลงทุนในด้านกิจการโรงแรมนี้ เมียนมาร์ให้การสนับสนุนอย่างมาก เนื่องจากเป็นกิจการที่จะได้รับเงินที่นำเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนมาก และผลเสียที่จะเกิดจากกิจการโรงแรมมีน้อย และไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ดังนั้น การที่เมียนมาร์มีธุรกิจที่ห้ามดำเนินการอยู่ไม่มากนัก จึงเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนเข้าดำเนินการในเมียนมาร์

ขั้นตอนการเข้าไปลงทุน

การยื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนนักลงทุนต้องมี(สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน,2537:21)

1. เอกสารยืนยันสถานะภาพทางการเงิน (บัญชี เงินฝาก)
2. หนังสือยืนยันจากรายการที่นักลงทุนมีเงินฝากอยู่
3. รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
4. สำหรับการถือหุ้นทั้งสิ้น นักลงทุนจำเป็นต้องทำสัญญาผูกมัดกับองค์กรหรือภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนนั้นๆ
5. สำหรับการร่วมทุนหรือการถือหุ้นร่วมกัน นักลงทุนจำเป็นต้องทำสัญญากับผู้ร่วมทุนฝ่ายเมียนมาร์

การพิจารณาโครงการ

สำนักงานคณะกรรมการการลงทุนต่างประเทศ (Office of the Foreign Investment Commission) จะเป็นผู้ประเมินมูลค่าโครงการในคำขอ รวมทั้งการพิจารณาโครงการโดยเน้นในความเป็นไปได้ทางการเงิน นโยบายการค้า เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อม หลังจากนั้น สำนักงานจะอนุญาตให้มีการลงทุนได้ตามข้อตกลง และสัญญาเดิม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน,2537:21)

ขั้นตอนการเข้าไปลงทุนนั้นทางการเมียนมาร์กำหนดไว้เป็นรายละเอียดของสิ่งที่ต้องนำเสนอ โดยรัฐให้ความสำคัญกับเงินทุนมากที่สุด สังเกตได้จากกรณีที่ต้องมีการยืนยันสถานะภาพทางการเงินที่แน่ชัด นอกจากนี้โครงการต่างๆ ที่เสนอต้องมีความเป็นไปได้ที่จะดำเนินการและประสบความสำเร็จ และที่สำคัญต้องมีการทำสัญญาผูกมัดให้แน่นอน เพื่อประกันความมั่นใจของทั้งสองฝ่าย ขั้นตอนเหล่านี้ถึงแม้จะมีรายละเอียดมากแต่ก็เป็นไปเพื่อสิทธิประโยชน์ของผู้ลงทุนและประเทศเจ้าบ้าน นักลงทุนจึงไม่ได้กังวลต่อการมีหลายขั้นตอนของการเสนอขออนุมัติโครงการ เมื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการการลงทุนต่างประเทศ แล้วจึงนำสู่ขั้นตอนการพิจารณา ในกิจการโรงแรมนี้ ทางการเมียนมาร์ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ และเมียนมาร์ธุรกิจไทยมีข้อเสนอต่างๆ ตรงตามข้อกำหนดของทางการแล้ว จึงได้รับการสนับสนุนให้ลงทุนในเมียนมาร์ได้อย่าง

ราบรื่น ความไม่คิดขัดในการขออนุมัติโครงการและการพิจารณาโครงการนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้นักธุรกิจไทยทำการลงทุนทางด้านโรงแรมในเมียนมาร์ (อภิพรรณ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

จากการศึกษากฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศของเมียนมาร์ ซึ่งเป็นรูปธรรมของการเปิดประเทศนั้น จะเห็นได้ว่ากฎหมายการลงทุนฉบับปี ค.ศ. 1988 แสดงอย่างเห็นได้ชัดจนถึงความต้องการของประเทศที่ต้องการเงินทุน และเทคโนโลยีในการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ และเงินทุนเหล่านี้จะหาได้ด้วยการต้อนรับการลงทุนจากต่างชาติอย่างเต็มที่ กฎหมายการลงทุนจึงเป็นการรับประกันแก่นักลงทุนถึงความเต็มใจ และความเปิดเผยของรัฐบาลเมียนมาร์ ที่จะอนุญาตการลงทุนจากต่างประเทศ ตัวกฎหมายมีการรับประกันความปลอดภัย และการได้รับผลการประกอบการที่แน่ชัด และมีการให้สิทธิพิเศษทางภาษี จำเป็นการก่อให้เกิดผลกำไรในระยะยาวแก่ผู้ลงทุน เมื่อนักลงทุนไทยเห็นชัดถึงผลดีของตัวกฎหมาย การลงทุนจากต่างประเทศ ทำให้นักธุรกิจไทยคาดหวังผลตอบแทนที่สูง จากการลงทุนทางด้านโรงแรมและตัดสินใจลงทุนในประเทศเมียนมาร์ซึ่งการลงทุนของนักธุรกิจไทยนี้เป็นการตอบสนองของความต้องการแก่เมียนมาร์ในการพัฒนาประเทศ

1.1.2 กฎหมายการโรงแรมและท่องเที่ยวเมียนมาร์

ส่วนหนึ่งของการอุทิศตนของรัฐบาลเมียนมาร์ ในการเปลี่ยนแปลงประเทศจากการวางแผนจากส่วนกลาง ไปสู่การเปิดประเทศและเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี เมียนมาร์ได้ออกกฎหมายท่องเที่ยวเมียนมาร์ ในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1990 การประกาศใช้กฎหมายนี้เป็นจุดเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของเมียนมาร์ กฎหมายนี้ทำให้การผูกขาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรัฐสิ้นสุดลงและเปิดอุตสาหกรรมให้นักลงทุนภาคเอกชนทั้งเอกชนจากต่างประเทศ และประชาชนของเมียนมาร์ เมื่อมีการประกาศใช้กฎหมาย ภาคเอกชนได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทางด้านโรงแรม และบ้านพักชั่วคราว (guest house) รถรับส่งนักท่องเที่ยว เรือโดยสาร และการบริการนำเที่ยว ในเดือนตุลาคม ค.ศ.1993 กฎหมายท่องเที่ยวและการโรงแรมฉบับใหม่ได้ประกาศใช้ด้วยวัตถุประสงค์ครั้งนี้ คือ (ESCAP, 1994:64)

1. เพื่อรับรองการพัฒนาอย่างเป็นระบบในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการโรงแรม

2. เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงมรดกทางวัฒนธรรม และความสวยงามทางธรรมชาติ
3. เพื่อป้องกันการพังทลาย และการถูกทำลายของมรดกทางวัฒนธรรมของเมียนมาร์ และรวมถึงความสวยงามทางธรรมชาติ
4. ก่อให้เกิดมีสภาพระหว่างประเทศ และความเข้าใจซึ่งกันและกันผ่านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการโรงแรม
5. เพื่อพัฒนาความรู้ ทางสาขาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการโรงแรม และสร้างโอกาสในการจ้างงานที่มากขึ้น
6. เพื่อจัดหาความปลอดภัยและความพอใจ แก่ นักท่องเที่ยว

กฎหมายกำหนดหน้าที่ของเอ็มเอชที และผู้อำนวยการของเอ็มเอชที อีกทั้งกำหนดหน้าที่ของวิสาหกิจ อื่นๆ และบุคคลที่ได้รับสิทธิในการประกอบกิจการโรงแรม หรือบ้านพักตากอากาศ

กฎหมายการโรงแรมและท่องเที่ยวเมียนมาร์นี้ เป็นการเปิดโอกาสให้นักลงทุนไทยสามารถเข้าดำเนินธุรกิจโรงแรมในเมียนมาร์ และเป็นการกำหนดบทบาทของนักธุรกิจทางด้านโรงแรมอย่างแน่ชัด กฎหมายทางโรงแรม และท่องเที่ยวเมียนมาร์ เป็นรูปธรรมของความต้อการเปิดประเทศ และเปิดโอกาส ให้ทั้งเอกชนทางเมียนมาร์และชาวต่างชาติ ให้ดำเนินการในธุรกิจทางด้านการท่องเที่ยว และโรงแรมการที่นักลงทุนไทยตัดสินใจดำเนินการทางด้านโรงแรม เหตุเพราะการได้รับแรงจูงใจจากกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจาก วัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนชาวต่างประเทศ และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการโรงแรมให้มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นการแสดงความแน่ชัดในการเปิดอ้อมแขนรับการลงทุนทางด้านโรงแรมและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นักลงทุนจะมั่นใจในสถานการณ์ของการท่องเที่ยว และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการธุรกิจโรงแรม รัฐบาลจะให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจการโรงแรมอย่างเต็มที่และเมื่อธุรกิจการท่องเที่ยวเติบโต กิจการโรงแรมจะรุ่งโรจน์ตามไปด้วย(อภิพรธม วงษ์เพ็ญศรี,2540)

นอกจากนี้ กฎหมายการโรงแรมและท่องเที่ยวนี้ยังอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในเมียนมาร์ รวมทั้งความปลอดภัย และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเมียนมาร์กับนานาชาติประเทศ เมื่อ

เป็นเช่นนี้ จึงเป็นการทำนายอนาคตได้ค่อนข้างแน่ชัดว่าเมียนมาร์จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การที่เมียนมาร์ออกกฎหมายการโรงแรมและการท่องเที่ยวเมียนมาร์ สนับสนุนอุตสาหกรรมนี้ให้เป็นหลักในการได้มาที่เงินตราต่างประเทศ เนื่องจากเมียนมาร์ดำเนินรอยตามประเทศที่กำลังพัฒนาหลายประเทศที่พยายามพัฒนาภาคการท่องเที่ยวให้เป็นอุตสาหกรรมสำคัญ ดังเช่น ประเทศไทย หรือ มาเลเซีย การทำเช่นนี้ จะเป็นการง่ายในการรับเงินตราเพื่อการพัฒนาประเทศและมีประสิทธิภาพสูง

การออกกฎหมายนี้ประกอบกับการที่คนเมียนมาร์เป็นรักษาคำพูด ทำให้การติดต่อกฎหมายเป็นขั้นตอน และมีผลบังคับที่แท้จริง เมื่อตกลงตามกฎหมายและเซ็นสัญญาแล้ว จะมีผลบังคับโดยไม่มีเปลี่ยนแปลงตามความพอใจของผู้นำ หรือผู้รับผิดชอบ กรณีความไม่แน่นอนเช่นนี้ มักเกิดขึ้น ในการทำการตกลงทำธุรกิจกับประเทศกัมพูชา แต่ในกรณีเมียนมาร์มีความราบรื่น และกฎหมายเป็นสิ่งที่เชื่อถือได้ ในสายตาของนักลงทุน ดังนั้นกฎหมายการโรงแรมและการท่องเที่ยว จึงเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนไทย ดำเนินกิจการทางด้านโรงแรม(คณิน ภาวะเสถียร, 2540)

1.2 การสนับสนุนการลงทุนของรัฐบาลเมียนมาร์

สำหรับการสนับสนุนจากรัฐบาลเมียนมาร์นั้น ปรากฏเป็นรูปธรรม 2 ประการ คือ การชักชวนให้นักลงทุนไทยลงทุนในเมียนมาร์ และการจัดตั้ง คณะกรรมการการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Commission)

1.2.1 การชักจูงจากฝ่ายเมียนมาร์

1.2.1.1 กรณีโรงแรมโซฟิเทล

การชักจูงนักธุรกิจไทยนั้นเกิดขึ้นเมื่อนักลงทุนไทยได้แก่ บริษัทริวานน์ เลทเธอร์แวร์ส ได้เดินทางเข้าสู่ตลาดในเมียนมาร์ ผู้ใหญ่ระดับรัฐมนตรีของเมียนมาร์ได้เสนอที่ดินแปลงหนึ่ง ที่อยู่ใจกลางกรุงย่างกุ้ง แก่ผู้บริหารธุรกิจฝ่ายไทยให้ทำธุรกิจในเมียนมาร์ เมื่อนักธุรกิจไทยได้ตัดสินใจดำเนินธุรกิจด้านโรงแรม จึงได้ขอการสนับสนุนจาก คณะกรรมการการลงทุนจากต่างประเทศ

และขออนุญาตจากกระทรวงการโรงแรมและการท่องเที่ยวเมียนมาร์ โดยทางการเมียนมาร์ต้องการให้เปิดบริการธุรกิจโรงแรมให้ทันในปีการท่องเที่ยวเมียนมาร์ ค.ศ.1996(อภิปรณ วงษ์เพ็ญศรี, 2540) บริษัทรีนาวัน เลทเธอร์แวร์ส จึงได้ดำเนินการเปิดโรงแรม และสำนักงานให้เช่า โดยใช้ชื่อว่า โซพิเทล แต่ถึง ค.ศ. 1995 ยังมิได้เปิดดำเนินการ เนื่องจากก่อสร้างเกิดความล่าช้า โดยโซพิเทลเป็นโรงแรมระดับ 5 ดาว ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล (อภิปรณ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

1.2.1.2 กรณีโรงแรมโนโวเทล

หลังจากนักธุรกิจไทยจากบริษัทรีนาวัน เลทเธอร์แวร์ส ได้เดินทางไปเมียนมาร์อีกครั้งที่เมืองมัณฑะเลย์ ซึ่งที่นั่นมีโรงแรม 1 แห่ง จึงเป็นโรงแรมเก่า ที่ทางการเมียนมาร์สร้างไว้ ชื่อ ยาดานาบัน และสร้างไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อทางการพัฒนามัณฑะเลย์ทราบว่า กลุ่มที่เดินทางไปนั้นเป็นกลุ่มเดียวกับโรงแรมโซพิเทลจากย่างกุ้ง จึงให้ความสนใจเป็นพิเศษ และประกอบกับทางการมัณฑะเลย์ไม่มีเงินทุน พอที่จะทำธุรกิจโรงแรมต่อไป อีกทั้งขาดประสบการณ์และบุคลากร คณะกรรมการพัฒนาเมืองมัณฑะเลย์ (Mandalay City Development Committee : MCDC) ได้สอบถามความสนใจของนักลงทุนที่จะรับช่วงโครงการนี้ต่อไป ทางผู้บริหารบริษัทรีนาวัน เลทเธอร์แวร์ส เห็นว่าตัวโรงแรมสร้างเสร็จพอสมควรแล้ว ถ้าจะดำเนินการภายใน 1 ปี จึงมีความเป็นไปได้ อีกทั้งในมัณฑะเลย์ยังไม่มีโรงแรมที่เป็นมาตรฐานสากลแม้แต่แห่งเดียว ทางบริษัทเห็นชอบจึงได้ทำการเข้าดำเนินการต่อจากทางการมัณฑะเลย์ โดยเปิดโรงแรม ชื่อ โนวเทล ที่เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว และมีการทุบตึกที่สร้างไว้ และรื้อทำใหม่ ตามมาตรฐานของโรงแรมระดับ 4 ดาว (อภิปรณ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

นอกจากนี้รัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ ก็ได้ให้การสนับสนุนต่อนักลงทุนอย่างดี สาเหตุที่ฝ่ายทหารให้การสนับสนุนนั้น เนื่องจาก นายทหารได้มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศบ่อยขึ้น และมีโอกาสเยือนไทย และสิงคโปร์ซึ่งมีผลให้นายทหารดังกล่าวได้เห็นความเจริญ และเห็นความแตกต่างระหว่างประเทศภายนอก กับประเทศเมียนมาร์ เมื่อได้มีโอกาสเห็นกิจการโรงแรมในต่างประเทศ ที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกพร้อม จึงก่อให้เกิดแนวคิดที่จะพัฒนาประเทศให้มีการพยายามปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคให้ดีขึ้น และให้สิทธิพิเศษแก่นักลงทุนต่างชาติ (อภิปรณ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

การนำเสนอ และชักจูงให้นักลงทุนไทยลงทุนในเมียนมาร์ ได้แสดงอย่างแน่ชัดถึงความต้องการของเมียนมาร์ที่จะให้นักธุรกิจชาวไทย ให้ความสนใจต่อประเทศของตน โดยเฉพาะ

ธุรกิจทางค่านโรงแรม เห็นได้จาก การเสนอที่ดินที่มีวิวทัศนสวยงาม และการเสนอโรงแรมที่ดำเนินการสร้างไปแล้ว ประกอบด้วยการที่นักธุรกิจไทยมีชื่อเสียงที่ดีในกิจการทางค่านโรงแรมทางการเมียนมาร์จึงมั่นใจและสนใจที่จะติดต่อกับนักลงทุนของไทย การชักจูงนี้ทำให้นักธุรกิจไทยเห็นความคาดหมาย และความจริงใจของนายทหารเมียนมาร์ ที่ให้ความสำคัญกับตน และในสายตาของนักธุรกิจไทยแล้ว ฝ่ายทหารเมียนมาร์มีความเชื่อถือได้ และมีความตั้งใจที่จะพัฒนาประเทศ ส่งผลให้เกิดความไว้วางใจที่จะดำเนินธุรกิจฝ่ายทหาร การที่ฝ่ายเมียนมาร์ให้ความสนใจต่อนักลงทุนไทยนั้น นักลงทุนได้ตอบสนองเป็นอย่างดีในการที่ได้ลงทุนในกิจการทางค่านโรงแรม

1.2.2 การก่อตั้งคณะกรรมการการลงทุนจากต่างประเทศ

รัฐบาลเมียนมาร์ได้จัดตั้ง คณะกรรมการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Commission) ในการพิจารณาเพื่ออนุมัติข้อเสนอทางการลงทุนเช่นเดียวกับประเทศอื่นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment) ของประเทศไทย คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ (The Economic Development Board) ของสิงคโปร์ และ การพัฒนาอุตสาหกรรม มาเลเซีย (Malaysian Industrial Development Authority) ของมาเลเซีย แต่ส่วนที่ไม่เหมือนกับประเทศอื่นๆ คือ คณะกรรมการ นี้มีอำนาจอย่างกว้างขวาง โดยคณะกรรมการ จะยอมรับข้อเสนอซึ่งในความเห็นของคณะกรรมการแล้วจะเป็นการให้ผลประโยชน์แก่ประเทศ (โดยปราศจากอคติใดๆ) ตามที่กฎหมายของรัฐได้กำหนดไว้

ข้อเสนอใดๆของนักลงทุนจากต่างประเทศจะได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการสามารถตัดสินความเหมาะสมของโครงการ พิจารณาการขยายกิจการ และอาจจะประเมินประสิทธิภาพของธุรกิจ คณะกรรมการจะอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในการลงทุนภายใต้กฎหมาย คณะกรรมการยังมีอำนาจการตัดสินใจในการว่าจ้าง บุคลากรชาวต่างประเทศ และ คณะกรรมการอาจจะร้องขอให้นักลงทุนจัดหาสิ่งต่างๆ เช่น หลักฐานข้อเท็จจริงใดๆ ที่คณะกรรมการลงความเห็นว่ามีความจำเป็น ความจริงเช่นนี้ คณะกรรมการสามารถชักชวนนักลงทุนบางคนถ้ามีความกังวลเกี่ยวกับการมีความลับ และข้อมูลที่ปิดบังทางธุรกิจ ยิ่งไปกว่านั้น คณะกรรมการสามารถแนะนำธนาคารที่ดำเนินการทางค่านการเงิน ของนักลงทุน และกำหนดองค์การประกันภัยที่จะมีผลต่อการประกันภัยแก่นักลงทุน จึงเป็นที่สังเกตว่าอย่างไรก็ตาม รัฐบาลเมียนมาร์ยังคงไว้ซึ่งบทบาทในการควบคุมธนาคาร และการประกันภัย อันเป็นผลมาจากสังคมนิยม (Mya Than 1990 : 193-194)

สำหรับรูปแบบของคณะกรรมการประกอบด้วย สมาชิกของคณะรัฐมนตรี 11 คน ที่มีรัฐมนตรีการวางแผนและการเงิน (Ministry of Planning and Finance) เป็นประธาน และคณะกรรมการได้แต่งตั้ง อธิบดีฝ่ายวางแผน (Director General of Planning) เป็นเลขาธิการ และมีการประชุมกันอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง การที่รัฐบาลตั้งคณะกรรมการการลงทุนจากต่างประเทศนี้ส่งผลให้นักลงทุนไทยได้รับความสะดวกและอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่แน่นอน จึงดำเนินการทางธุรกิจได้อย่างราบรื่น

การก่อตั้งคณะกรรมการการลงทุนจากต่างประเทศ เป็นการอำนวยความสะดวก แก่ นักลงทุนในการติดต่อเพื่ออนุมัติการส่งเสริมการลงทุนในกิจการต่างๆ การจัดตั้งคณะกรรมการนี้ ทำให้นักธุรกิจที่ต้องการลงทุนสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นขั้นตอนและสะดวกราบรื่น เนื่องจากเป็นหน่วยงานเดียวที่รับผิดชอบการประเมินโครงการ ทำให้นักลงทุนไม่เกิดความสับสน ถึงแม้จะคิดว่า คณะกรรมการนี้มีอำนาจมากกว่าองค์กร ลักษณะเดียวกันในประเทศอื่น อย่างไรก็ตามองค์กรนี้เป็นองค์กรของรัฐที่ตอบสนองนโยบายมาจากส่วนกลาง ที่ต้องการลงทุนอย่างมากทำให้ คณะกรรมการอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนอย่างเต็มที่ มีการสนับสนุนทุกโครงการที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย นักธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรมของไทยได้รับการสนับสนุน และการผ่านการพิจารณาโครงการอย่างราบรื่น ทางคณะกรรมการตอบรับการลงทุนและมีการอำนวยความสะดวกและสิทธิพิเศษตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการลดหย่อนภาษี เพื่อสร้างกำไรแก่นักลงทุน และยังมี การให้สัมปทานในการทำโรงแรมเป็นระยะเวลาถึง 30 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นักลงทุนเห็นว่าน่าพอใจและเพียงพอต่อการทำผลกำไรให้แก่ธุรกิจอย่างเต็มที่ การที่ก่อตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกและการให้ผลประโยชน์ดังกล่าวจึงเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนโดยเข้าดำเนินธุรกิจโรงแรมในเมียนมาร์ (โรเบิร์ต เทียน เป, 2540; อภิพรธม วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

จากการศึกษาถึงการเปิดประเทศอันได้แก่กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศและกฎหมายการโรงแรมและท่องเที่ยวเมียนมาร์ ประกอบกับการชักจูงและสนับสนุนจากรัฐบาลเมียนมาร์ทั้งการชักจูงโดยคำพูดและการเสนอแนะ โอกาสและสถานที่ รวมถึงการก่อตั้งคณะกรรมการการลงทุนจากต่างประเทศ สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้นักธุรกิจไทยเข้าดำเนินการโรงแรมในเมียนมาร์ ทำให้ผู้ศึกษาสามารถยอมรับสมมติฐานที่ว่าปัจจัยทางด้านเมียนมาร์ได้แก่ การเปิดประเทศและการสนับสนุนการลงทุนของเมียนมาร์เป็นปัจจัยนำเข้าระบบและก่อให้เกิดผลลัพธ์ คือ การลงทุนทางด้านโรงแรมในประเทศเมียนมาร์

2. ศักยภาพของเมียนมาร์ที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจโรงแรมให้ได้ผลกำไรในระยะยาว

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักธุรกิจสนใจเข้าลงทุนด้านโรงแรมในเมียนมาร์ เนื่องจากเล็งเห็นว่าเมียนมาร์มีศักยภาพในด้านการศึกษาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เติบโตนี้จะมีผลดีโดยตรงต่อกิจการโรงแรมที่จะเอื้ออำนวยให้การประกอบธุรกิจโรงแรมได้ผลกำไรในระยะยาว โดยแต่ละบริษัทที่เข้าลงทุนในเมียนมาร์ ต่างก็คาดการณ์ความคุ้มค่าในระยะเวลานั้น คือ บริษัท รีนาวัน เลทเธอร์แวร์ส คาดว่าจะคุ้มทุนในระยะเวลา 8 ปี เช่นเดียวกับโรงแรมเซ็นทรัล ส่วนอันคัมมันคลับ คาดว่าใช้เวลา 7 ปี สำหรับโบหยกคาดว่าใช้เวลา 6-8 ปี

เมียนมาร์มีจุดเด่นดึงดูดทางวัฒนธรรม และ ประวัติศาสตร์เช่นเดียวกับประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันได้แก่ วัดทางพุทธศาสนาอย่างกว้าง ไปจนถึงวัดที่มีองค์ประกอบมากมาย และใหญ่ที่สุดใน เอเชียที่เมืองบาแกน (Bagan) สิ่งดึงดูดที่ดึงดูดใจคือ ทิวทัศน์ และความสวยงามของธรรมชาติ เช่น หาดทรายที่สะอาดบริสุทธิ์ตามชายฝั่งรักเคียน (Rakhine) ที่ซานโดเวย์ (Sandoway) และเกาะต่าง ๆ ที่อยู่ตามชายฝั่งทานินทาร์ยี (Tanintharyi) ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ปีละจำนวนมาก ประกอบกับความสวยงามของป่าฝนเขตร้อน และสะพานนา จุดชมทิวทัศน์บนภูเขาสูงที่อากาศเยือกเย็น การพัฒนาทางด้านแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ และแหล่งที่อยู่ห่างไกลจากศูนย์กลางของประเทศ เช่น สถานที่เล่นสกีในทางภาคเหนือตอนบนของภูมิภาค สิ่งนี้กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่า ความสนใจของนานาชาติต่อเมียนมาร์นั้น มีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ (EACAP,1996:106)

นักลงทุนไทยเล็งเห็นว่า ความสวยงามทางธรรมชาติของเมียนมาร์นั้นจะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่เมียนมาร์อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเมียนมาร์เปิดประเทศแก่สายตาชาวโลก อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมียนมาร์จึงมีแนวโน้มจะเติบโต และเป็นที่สนใจจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักท่องเที่ยวทางตะวันตก ที่อยู่แค่ในอารยธรรมของตน และเป็นผู้ที่ต้องการเปิดโลกให้กว้างขวางด้วยสิ่งดึงดูดทางตะวันออก ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติที่ยังบริสุทธิ์ วัฒนธรรมแบบพุทธศาสนา ศาสนาสถานที่ยังคงงาม จากเหตุผลของความงามนี้ ทำให้นักลงทุนชาวไทยมองเห็นผลประโยชน์ที่จะได้รับจากปัจจัยเหล่านี้ จึงทำการลงทุนทางด้านโรงแรม(อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี,2540)

นอกจากที่เมียนมาร์ที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังเมียนมาร์แล้ว รัฐบาลได้มีนโยบายต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพของประเทศทางด้านการท่องเที่ยว ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้าประเทศให้เป็นจำนวนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมียนมาร์อยู่บนพื้นฐานของความร่ำรวยวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย ความยิ่งใหญ่ทางประวัติศาสตร์ สถานที่ทางศาสนาและโบราณคดี ภูมิประเทศที่สวยงาม และอากาศอันบริสุทธิ์ วัตถุประสงค์หลักของรัฐบาล คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้เป็นภาคหลักที่จะดึงดูดเงินตราต่างประเทศเพื่อเศรษฐกิจแห่งชาติ เมื่อเมียนมาร์เปิดประเทศในปี ค.ศ. 1988 จึงได้มีความพยายามที่จะทำให้ประเทศมีแรงดึงดูดมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมียนมาร์

1. การพัฒนาระเบียบแบบแผน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 การวางระเบียบแบบแผนในการเข้าประเทศได้ทำให้ได้รับความสะดวกและง่ายขึ้น วีซ่าของผู้เข้าประเทศจากเดิมที่ได้เพียง 7 วัน ได้รับการขยายให้เป็น 14 วัน และต่อมาเป็น 28 วัน ในปี ค.ศ. 1994 เช่นนี้ ทำให้นักท่องเที่ยวมีเวลามากขึ้นที่จะซึมซับภาพสวยงามทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่มากมายของเมียนมาร์กลุ่มของนักท่องเที่ยวสำเร็จรูป (package tour) สามารถได้วีซ่าเมื่อมาถึงประเทศ นอกจากนี้มีการลดขั้นตอนให้สะดวก และการทำให้มีเสรีมากขึ้น ทางด้านการผ่านวีซ่าให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยกระทรวงต่างประเทศของเมียนมาร์ ได้มีกระบวนการขอวีซ่าได้ภายใน 24 ชั่วโมง วีซ่าอาจออกให้นักท่องเที่ยวเมื่อมาถึงประเทศ ค่าใช้จ่ายสำหรับวีซ่านั้น ถูกทำให้ถูกลงจาก 18 เหรียญสหรัฐ เป็น 10 เหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ การขอวีซ่า ยังสามารถขยายเวลาของวีซ่าออกไปได้ในกรณีเฉพาะกิจ (Economist Intelligence Unit, 1996 : 21)

การผ่านวีซ่าที่สะดวก รวดเร็วกว่าแต่ก่อน จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางเข้าเมียนมาร์ได้รับความสะดวกมากขึ้นจึงคาดการณ์ได้ว่า ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าเมียนมาร์มากขึ้น และใช้เวลาอยู่ในประเทศเป็นระยะเวลาานเท่าที่เขากำหนด เพื่อการซึมซับความงดงามของเมียนมาร์ได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักท่องเที่ยวสำเร็จรูป ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย

หลักของการทำธุรกิจโรงแรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจที่มีเครือข่าย ดังเช่น โรงแรมโนโวเทล และ โซฟิเทล

1.2 ย่างกุ้งมิใช่เป็นเพียงประตูเดียวที่จะเข้าสู่เมียนมาร์อีกต่อไป ปัจจุบันนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าเมียนมาร์โดยทางบกผ่านจุดตรวจสอบบนเส้นทางเมียนมาร์ - ยูนนาน (จีน) และชายแดนไทย - เมียนมาร์ จุดผ่านเข้าแดน โดยข้ามเขตแดนประเทศมีอยู่ที่มูเซ (Muse), กามคาน (Kam Khan), คิวกอก (Kyu - gok), ลเวจี (Lwe-je) และคุนลูน (Kun-lone) จากจังหวัด ยูนนาน และท่าชีเหล็ก, เมียวดี ค่านเจดีย์สามองค์ และกอดอง (Kawthaung) จากประเทศไทย กลุ่มของนักท่องเที่ยวสำเร็จรูปจากจังหวัดยูนนาน ได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้าสู่ย่างกุ้ง และ นักท่องเที่ยวจากประเทศไทย ได้รับอนุญาตให้เข้าสู่เชียงตุง (Kyaintong) และจากที่นั่นไปสู่จิงฮง (Jing - hong) ในยูนนานด้วยความเห็นชอบก่อนผู้อื่น จากการที่เปิดจุดตรวจผ่านแดนตามชายแดนเพิ่มมากขึ้น จึงเกิดความหวังว่า การท่องเที่ยวตามแนวชายแดนจะเติบโตขึ้น นอกจากนี้ ปัจจุบัน ยังเป็นไปได้ที่จะจัดการเช่าเครื่องบินเหมาลำจากเชียงใหม่ และเชียงรายในประเทศไทยสู่ มัณฑะเลย์ (Mandalay), ปะกััน (Pagan), เฮโฮ (Heho), ท่าชีเหล็ก (Tachilek), เชียงตุง (Kyaintong), และมอว์ลาัย (Mawlamyaing) ในเมียนมาร์ (ESCAP, 1994:64)

นอกจากนี้ความพยายามของรัฐบาลไทยที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขต สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ และเขตอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Great Mekong Sub - region) ด้วยการ สนับสนุนการลงทุนด้านธุรกิจท่องเที่ยวของภาคเอกชนก็เท่ากับเป็นการชักจูงให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น เพราะหวังความคุ้มค่าในระยะยาว

การที่มีการเปิดจุดผ่านแดนเช่นนี้ ทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ และนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางให้ทั่วถึงในภูมิภาคนี้ สามารถเข้าเมียนมาร์ ได้อย่างสะดวก และสถานที่ท่องเที่ยวตามชายแดนหลายแห่งจะเติบโตมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ ท่าชีเหล็ก ซึ่งนักธุรกิจไทยได้ตั้งโรงแรม ณ ที่นั่น บริษัท โกลเด้นไทรแองเกิ้ล ขอมถึงเห็นผล ประโยชน์จากการนี้

1.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเริ่มต้นขึ้น ถนนที่มีอยู่เดิมได้รับการ พัฒนาให้ดีขึ้น และมีการสร้างถนนสายใหม่ต่าง ๆ นอกจากนี้ในการเตรียมการสำหรับปีการ ท่องเที่ยวเมียนมาร์ ได้มีการตั้งสายการบินภายในประเทศขึ้นใหม่ได้แก่ ย่างกุ้งแอร์เวย์ (Yangon Airways) สายการบินนี้เป็นการร่วมทุนระหว่างเมียนมาร์แอร์เวย์ (Myanmar Airways) ของ

รัฐบาลเมียนมาร์และบริษัทกรุงสมบัติ (Krong Sombat Company) ของไทย สายการบินนี้มีผลต่อประสิทธิภาพ การขนส่งทางอากาศที่เคยมีข้อจำกัดของเมียนมาร์ จะสามารถปฏิบัติการด้วยเครื่องบินโฟคเกอร์ เอฟ 50 (Fokker F-50) ขนาด 50 ที่นั่ง 2 ลำ ในสายการบินภายในประเทศ และสายการบินนี้จะให้บริการได้สมบูรณ์กว่า 2 สายการบินที่มีอยู่แล้ว ได้แก่ เมียนมาร์แอร์เวย์ และการบินมัณฑะเลย์ (Air Mandalay)

การสร้างถนนสายใหม่ต่าง ๆ รวมทั้งการเปิดสายการบินภายในประเทศเพิ่มขึ้น เป็นการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้การขนส่ง และการคมนาคมในประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วมากขึ้นกว่าเดิม นักท่องเที่ยวจึงสามารถเดินทางได้สะดวกจากสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

1.4 การปรับปรุงสายการบินนี้ยังมีการขยายการอำนวยความสะดวกแก่ประสิทธิภาพการบินด้านการบินพลเรือนของสายการบินอินเดีย (Indian Airlines) ในการให้บริการโดยตรงจากอินเดียและเมียนมาร์ หลังจากที่มีการหยุดให้บริการไปนาน มีการเริ่มเที่ยวบินสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จากเวียงจันทน์ - ย่างกุ้ง - เวียงจันทน์ ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1995 โดยบริษัทการบินลาว (Lao Aviation Company) อันเป็นสายการบินของประเทศลาว คือลาวสเตทแอร์ไลน์ (Lao State Airline) โดยได้รับการรับรองจากรัฐมนตรีการขนส่ง (Transport Ministry) พลโทเทียน วิน (Thein Win) ในการส่งเสริมปีการท่องเที่ยวเมียนมาร์ในระยะยาวได้มีการเซ็นสัญญาเอ็มโอยู (MOU) ระหว่างกรมการบินพลเรือน (Department of civil Aviation) และบริษัทอิตาลีไทย (Ital - Thai) จากประเทศไทยในการออกแบบก่อสร้างสนามบินนานาชาติที่มัณฑะเลย์

1.5 ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1995 ญี่ปุ่นและเมียนมาร์ได้ตกลงที่จะอนุญาตเที่ยวบินปกติ 6 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ระหว่างทั้งสองประเทศ ข้อตกลงได้ตกลงให้สายการบินจากแต่ละประเทศบิน 3 เที่ยวบิน ถึงแม้ว่า เมียนมาร์แอร์เวย์ ใ้รายงานว่ามีสภาพที่จะปฏิบัติงานได้ในเส้นทางการบินดังกล่าว แต่สายการบินญี่ปุ่น 3 สาย ได้แก่ แจแปนแอร์ไลน์ (Japan Airline), ออลนิปปอนแอร์เวย์ (All Nippon Airways) และแจแปนแอร์ซิสเต็ม (Japan Air System) ใ้ให้ความสนใจในการบินเส้นทางนี้ อย่างไรก็ตาม ก่อนที่การปฏิบัติการจะเริ่มขึ้น ญี่ปุ่นได้ยืนยันว่า เมียนมาร์ได้ให้สัตยาบันในสนธิสัญญาระหว่างประเทศในการป้องกันการจี้เครื่องบิน และได้มีการทบทวนสัญญาการบริการทางอากาศ 2 ฝ่าย ที่ได้ลงนามระหว่าง 2 ประเทศ ในปี ค.ศ. 1973 (Economist Intelligence Unit , 1996:23)

1.6. บริเวณที่เคยปิดสำหรับนักท่องเที่ยว บางแห่งได้เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าได้ เช่น เจดีย์หินทอง (The Golden Rock Pagoda) ที่รัฐมอญ ซึ่งจะเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น

1.7 ได้มีการส่งทูตวัฒนธรรมไปยังประเทศต่าง ๆ เช่น ไทย สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และมีการจัดเทศกาลเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรม เมื่อปีการท่องเที่ยวเมียนมาร์เริ่มต้นขึ้น การทำเช่นนี้ทำให้ประเทศต่าง ๆ ทราบถึงข่าวสาร และความน่าสนใจของเมียนมาร์ ทำให้นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้น

1.8 เมียนมาร์ได้เข้าร่วมกับองค์กรท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) และสมาคมท่องเที่ยวเอเชียแปซิฟิก (Pacific Asia Travel Association) การทำเช่นนี้จะทำให้การท่องเที่ยวของเมียนมาร์ได้รับการพัฒนา เนื่องจากการได้รับข้อมูลข่าวสาร และความช่วยเหลือจากองค์กรดังกล่าว จะส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเมียนมาร์เข้าสู่ความเป็นสากล

จากการปรับเปลี่ยนและการพัฒนาต่าง ๆ ของเมียนมาร์ดังกล่าวทั้งหมดนี้ จะทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเมียนมาร์เติบโตขึ้นเรื่อย ๆ จำนวนนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นในทุกปี ทำให้นักลงทุนไทยเล็งเห็นศักยภาพของเมียนมาร์ ทางด้านการอำนวยความสะดวกแก่ธุรกิจโรงแรม นักลงทุนจึงตัดสินใจที่เลือกเมียนมาร์เป็นแหล่งลงทุน

2. การปรับโครงสร้างทางการเงิน

จากปี ค.ศ. 1948-1963 ระบบธนาคารของเมียนมาร์ประกอบด้วย ธนาคารกลาง (Central Bank) ซึ่งก็คือ สหธนาคารแห่งพม่า (The Union Bank of Burma) ซึ่งเป็นธนาคารพาณิชย์ที่รัฐเป็นเจ้าของ 1 แห่ง ธนาคารการเกษตรที่รัฐเป็นเจ้าของ 1 แห่ง และธนาคารพาณิชย์เอกชน 24 แห่ง รวมทั้งธนาคารต่างชาติ 14 แห่ง เมื่อมีการโอนกิจการเป็นของรัฐในปี ค.ศ. 1963 ระบบการบริหารการเงินของเมียนมาร์มีการรวมศูนย์อย่างมากจนถึงเดือนเมษายน ค.ศ. 1983 เมื่อระบบการบริหารใหม่ได้เกิดขึ้น

ตามการปฏิรูปเศรษฐกิจของเมียนมาร์ในปี ค.ศ. 1988 โครงสร้างทางการเงินของเมียนมาร์ได้มีการสร้างโครงสร้างใหม่ในรูปของระบบตลาด มีการก่อตั้งธนาคารพาณิชย์และ

การลงทุนเมียนมาร์ (Myanmar Investment and Commercial Bank : MICB) ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1989 ซึ่งเป็นก้าวแรกในการอำนวยความสะดวกในข้อกำหนดของการบริการธนาคารสำหรับ นักธุรกิจในประเทศและนักธุรกิจชาวต่างประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายในการจัดการบริการทาง เครดิตและการธนาคารให้แก่กลุ่มทุน จากการที่ต้งเอ็มไอซีบีนี้ การปฏิรูปธนาคารได้เกิดขึ้นโดย มีการประกาศ กฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ในการบริหารสถาบันการเงิน และออกกฎหมาย ธนาคารกลางแห่งเมียนมาร์ (The Central Bank of Myanmar Law) ในปี ค.ศ. 1990 ดังนั้นระบบ ธนาคารในเมียนมาร์จึงเปลี่ยนแปลงจากระบบการผูกขาดธนาคาร (mono-bank system) ไปสู่ระบบ ธนาคารกลางอิสระ (independence central bank system) (Myat Thein and Mya Than,1995: 227-228)

กฎหมายนี้ประกาศขึ้นเพื่อพัฒนาระบบการเงิน และพัฒนาประสิทธิภาพของกิจกรรม ทางการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการพัฒนาและการลงทุน บริษัทการเงินและ credit societies บริษัทเหล่านี้สามารถเป็นทั้งรัฐเป็นเจ้าของ การร่วมทุนระหว่างรัฐบาล และนักลงทุน เอกชนหรือเอกชนเป็นเจ้าของ หลังจากประกาศกฎหมายนี้ กฎธนาคารกลาง (Central Bank Rule) และกฎธนาคารการเกษตรเมียนมาร์ (Myanmar Agricultural Bank Rules) ได้ประกาศในปี ค.ศ. 1991 ยิ่งกว่านั้น ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1992 ธนาคารพาณิชย์ของเอกชนภายในประเทศจำนวน 11 แห่ง ได้ก่อตั้งขึ้น ในจำนวนนี้มีจำนวน 4 แห่ง ที่ได้รับอนุญาตให้จัดการการเงินต่างประเทศ นอกจากนี้ ธนาคารกลางแห่งเมียนมาร์ได้อนุญาตให้ธนาคารต่างชาติ 11 แห่ง เปิดสำนักงานตัวแทนในประเทศได้ (Myat Thein and Mya Than, 1995 : 227-228)

ที่สำคัญโดยตรงต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว คือ ใบแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศ (Foreign Exchange Certificates :FECs) ได้ประกาศใช้ในปี ค.ศ. 1993 ด้วยวัตถุประสงค์อำนวยความสะดวกแก่ธุรกิจการท่องเที่ยวและเพิ่มการได้เงินตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศ โดยกำหนด 1 FEC = 1 เหรียญสหรัฐ และอนุญาตให้ผู้ถือ เอฟอีซี เป็นได้ทั้งผู้มีถิ่นฐานในและนอกประเทศผู้ ถือ เอฟอีซี สามารถใช้ เอฟอีซี ซื้อสินค้าที่ทางร้านรับใบแลกเปลี่ยนนี้ ปัจจุบันการใช้ เอฟอีซี ได้ แพร่หลายมากขึ้นได้มีร้านค้าที่รับ เอฟอีซี เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นลำดับ (ณัรัชชา อินทรประสงค์, 2539 : 15) เอฟอีซี สามารถนำไปฝากในธนาคารได้แต่ไม่สามารถถอนเป็นเงินสดต้องสั่งซื้อสินค้า เข้าผ่านทางธนาคาร โดยจะต้องมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,000 ยูนิต (unit) (วารสารส่งเสริมการลงทุน, 2537 : 30) ใบแลกเปลี่ยนนี้ สามารถแลกเปลี่ยนกับเงินตราต่างประเทศได้ เช่น เหรียญสหรัฐ

ปอนด์สเตอร์ลิง หรือรับเป็นเช็คเดินทาง (traveller's cheques) อย่างไรก็ตาม เอฟอีซี กลายเป็นเครื่องมือที่จัดหาอัตราตลาดของการแลกเปลี่ยนเงินสำหรับบางกลุ่มของประชาชนเท่านั้น

การปรับโครงสร้างทางการเงินเป็นการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของเมียนมาร์ ถึงแม้จะมีได้ทำให้เมียนมาร์มีระบบการเงินที่สมบูรณ์แบบ แต่ก็ส่งผลให้เกิดความมั่นใจแก่นักลงทุนต่างชาติถึงสภาพทางเศรษฐกิจของเมียนมาร์ว่ามีแนวโน้มที่จะพัฒนาขึ้น อีกทั้งการเปิดธนาคารเพิ่มขึ้นจากเดิม ทำให้นักธุรกิจและนักท่องเที่ยวในเมียนมาร์ ได้รับความสะดวกมากขึ้นในกิจกรรมทางการเงิน และทำให้ภาพพจน์ของเมียนมาร์ทางด้านการเงินของประเทศดีขึ้นในสายตาชาวต่างชาติ นอกจากนี้ การที่รัฐนำใบแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศมาใช้ เป็นการลดปัญหาของค่าเงินที่แตกต่างกันระหว่างอัตราทางการกับอัตราแลกเปลี่ยนทั่วไป ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมั่นใจในค่าเงินของเมียนมาร์มากขึ้น และธุรกิจโรงแรมจะได้รับผลประโยชน์จากการที่เมียนมาร์มีความคล่องตัวทางการเงินมากขึ้นคือจะมีลูกค้ามากขึ้นและลดการสับสนทางค่าของเงินอีกด้วย การปรับโครงสร้างทางการเงินของเมียนมาร์นี้ จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่จูงใจนักลงทุนไทยให้ดำเนินกิจการทางด้านโรงแรมในเมียนมาร์

3. ปีการท่องเที่ยวเมียนมาร์ ค.ศ. 1996 (Visit Myanmar Year 1996)

การดำเนินการปีท่องเที่ยวเมียนมาร์ ได้เริ่มดำเนินการเมื่อการประชุมครั้งแรกของคณะกรรมการการจัดการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (The Tourist Industry Development Management Committee) ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1994 วัตถุประสงค์หลักคือ ส่งเสริมเมียนมาร์ในฐานะเป้าหมายของการท่องเที่ยว และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยมีความหวังว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่เมียนมาร์ ในปี ค.ศ. 1996 ถึง 500,000 คน มีการประกาศภูมิภาคหลัก 4 ภูมิภาค ในฐานะของศูนย์กลางการท่องเที่ยว ได้แก่ ย่างกุ้ง บาแกน มัณฑะเลย์ และตองยี เขตพิเศษภายในภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งรัฐจัดให้เหมาะสมที่จะกลายเป็นเขตที่มีสิทธิได้รับการพัฒนา ก่อนนั้น ได้แสดงดังตารางต่อไปนี้ (ESCAP, 1994 : 66)

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก

ภูมิภาค	พื้นที่
ย่างกุ้ง	ย่างกุ้ง, ทอกเกียน, บาโก, ทันเนียน(สิเรียน/จอกตาน), ทวานเตย์ Yangon, Htaukkyant, Bago, Tanyin (Syrian/Kyauktan), Twantay
บาแกน	นายอง อู และปะกัน, เจียวป่าดอง, โปปา, เม็กคิลลา, ตาซี Nayung oo and Pagan, Kyaukpadaung, Popa, Meikitila, Thazi
มัณฑะเลย์	มัณฑะเลย์, ซาไกย, อมราปุระ, อินวะ, มินกุน, เพียน อู, โมนีวาร์ Mandalay, Saggaing, Amara pura, In-wa, Mingun, Pyin Oo, Monywa
ตองยี	ตองยี, เนียงชเว, ทะเลสาบอินเล, กะลอว์, บินคยา Taunggyi, Nyaung Shwe, Inle Lake, Kalaw, Pindaya.

การประกาศเขตเหล่านี้ เพื่อพัฒนาการเข้าถึงศูนย์กลางของเขตต่าง ๆ ได้แก่ มัณฑะเลย์ ปะกัน, เชียงตุง(Kyaingtong) , ทาซีเหล็ก(Tachilek) และท่าอากาศยานมอว์ล่าย (Mawlamyaing) ได้รับการปรับปรุงให้เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ และอนุญาตให้มีตารางบินที่ขนส่งไปยังต่างประเทศ ส่วนสถานที่อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากศูนย์กลางการท่องเที่ยว นั้น ได้แก่ เชียกกีโย (Kyaik-hti-yo),มอว์ล่าย (Mawlamyine) ,ซิตทเว(Sittwe), มร็อก อู(Mrauk-oo), หาดงาโปลี (Nga poli Beach),หาดชองตา(Chaung-tha Beach),ลาโชว(Lashio),มิตวีนา(Myitkyina) และ ปูเตา(Putao) อย่างไรก็ตาม ทัวร์ที่มีมัคคุเทศน์เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้ท่องเที่ยวในเขตดังกล่าว และหลังจากที่มีการผ่านความเห็นชอบจากแผนกกำหนดการท่องเที่ยว (Tourism Regulation Department)

การประกาศปีการท่องเที่ยวเมียนมาร์นี้ เป็นแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าเมียนมาร์จำนวนมาก โดยมีเป้าหมาย ถึง 500,000 คน ในปี ค.ศ. 1996 มีการประกาศการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อเตรียมการรองรับนักท่องเที่ยว ทางกรมเมียนมาร์ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในการนำเงินตราเข้าประเทศ นอกจากนี้ ทางกรมเมียนมาร์ต้องการให้มีการเปิดบริการทางค่านโรงแรมจำนวนมากให้ทันกับปีการท่องเที่ยวนี้ นักธุรกิจไทยจึงได้รับการสนับสนุนมาก และนักธุรกิจไทยเองก็คาดหวังต่อความสำเร็จของปีการท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน โดยคาดหวังว่าจะนำนักท่องเที่ยวเข้าพักยังโรงแรมใน

ปริมาณที่มากขึ้นเรื่อย ๆ จากการประกาศปีการท่องเที่ยวจึงจูงใจนักลงทุนไทยลงทุนทางด้าน
โรงแรมในเมียนมาร์(อภิพรรณ วงษ์เพ็ญศรี,2540;คณิน ภูวะเสถียร,2540)

4. แผนการหลักการท่องเที่ยว (Tourism Masterplan)

แผนการหลักสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้ผ่านขั้นตอนสุดท้ายโดย เอ็มเอชที
ก่อนหน้านั้น พรรคโครงการสังคมนิยมพม่า ได้วางแผนการหลักการท่องเที่ยวไว้ในกลางทศวรรษ
1980 แต่วิกฤตการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจ ได้ดำเนินมาถึงจุดสิ้นสุดด้วยการปฏิวัติ ในปี
ค.ศ. 1988 ทำให้แผนการนั้นไม่ได้ดำเนินต่อ แผนการใหม่ได้มีการเรียกร้องให้สนับสนุนภาคการ
ท่องเที่ยวโดยอยู่บนพื้นฐานความดึงดูดทางธรรมชาติ วัฒนธรรมของประเทศ ศิลปที่สวยงาม และ
แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาและประวัติศาสตร์ ในขณะที่เดียวกันได้มีการแสวงหาบทเรียนจาก
ประสบการณ์ของประเทศอื่น เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบจากการท่องเที่ยว เช่น ภาวะแวดล้อม
เป็นพิษ และโรคเอดส์ ขณะนี้มีความจำเป็นเร่งด่วนในการยกระดับโบราณสถานที่ยุคกัน(Pagan),
มันตะเลย์(Mandalay), บาโก(Bago), มร็อก อู(Myauk Oo) และเพย์(Pyay).

แผนนี้ได้ตระหนักถึงประสิทธิภาพของควมมีคุณค่าทางธรรมชาติของเมียนมาร์
เรียกร้องให้มีความหลากหลายในกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ กิจกรรม เช่น การเดินทาง
วิบาก การปีนเขา และการเล่นสกี การพยายามพัฒนาภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเน้นหนัก
การขยายการเชื่อมโยงทางอากาศกับประเทศอื่น ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการติดต่อสื่อสาร
พัฒนาโรงแรมและสิ่งอำนวยความสะดวก และปรับปรุงอุตสาหกรรมบริการ

แผนการหลักการท่องเที่ยวนี้ รวมถึงความจำเป็นในการร่วมมือของหน่วยงานของรัฐ
อื่น ๆ และวิสาหกิจเอกชน เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ได้แก่ การเดินทางทาง
อากาศ ถนน ทางรถไฟ ไฟฟ้า และการสื่อสาร ต้องการความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของรัฐมนตรี
หลายกระทรวง การร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสื่อมวลชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ สิ่งเหล่านี้จะ
ทำให้ประเทศเป็นจุดหมายในฐานะเป้าหมายแห่งการท่องเที่ยว (ESCAP, 1994 :66)

แผนการหลักการท่องเที่ยวนี้ เป็นอีกประการหนึ่งที่แสดงว่า เมียนมาร์ให้ความสำคัญ
กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างมาก และต้องการเปิดประเทศอย่างกว้างขวางต้อนรับนักท่องเที่ยว
จากการคาดหวังของนักลงทุนไทยย่อมคาดว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าเมียนมาร์จะมีจำนวนมาก

ซึ่งจะสร้างความมั่นคงต่อธุรกิจโรงแรมได้ แรงจูงใจนี้ส่งผลให้นักธุรกิจไทยสนใจดำเนินธุรกิจโรงแรมในเมียนมาร์

5. การรวมตัวในภูมิภาค : เหลี่ยมเศรษฐกิจ

ศักยภาพของเมียนมาร์อีกประการหนึ่งคือ การที่เมียนมาร์อยู่ร่วมในโครงการสี่เหลี่ยมและหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ โดยเหลี่ยมเศรษฐกิจนั้น เกิดจากการที่ปัจจุบันความเจริญทางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลผลักดันให้ประเทศต่างๆ กระจตัวกันที่จะร่วมมือพึ่งพากัน เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม แนวทางความร่วมมือดังกล่าว คือ การผสมผสานปัจจัยพื้นฐานของแต่ละประเทศเข้าด้วยกัน เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยี ทรัพยากรมนุษย์ เงินทุน และทักษะความเชี่ยวชาญของแต่ละประเทศ เหตุนี้แนวความคิดที่จะร่วมมือกันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในภูมิภาคนี้ จึงเกิดขึ้นภายใต้กรอบภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวยและเกื้อกูลกัน นอกจากนี้ ความคล้ายคลึงทางศาสนา ความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ และการดำเนินชีวิตจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะประสานความร่วมมือต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดและแนบแน่น (กระทรวงต่างประเทศ, กรมเศรษฐกิจ, 2536: 33)

5.1 โครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ

ประเทศผู้ร่วมโครงการ ได้แก่ ไทย-เมียนมาร์-ลาวและจีน โดยได้มีโครงการร่วมมือกันในสาขาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม ขนส่ง และบริการการท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาพลังงาน และแหล่งน้ำ สิ่งแวดล้อม การค้า การลงทุน และการเงิน การคมนาคม พัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐกิจ และวิชาการ

โครงการนี้มีการเชื่อมโยงการคมนาคมระหว่างประเทศเข้าด้วยกัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศเมียนมาร์ คือ เส้นทางเชื่อมไทย-เมียนมาร์-จีนตอนใต้ แม้เส้นทางจากอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงรายของไทย ทำขึ้นที่หลักของเมียนมาร์ผ่านเมืองเพ็ชระไปยังเมืองเชียงตุง จรดชายแดนเมียนมาร์ที่เมืองลา แล้วข้ามไปยังเมืองค้ำหลว ประเทศจีน รวมระยะทางยาว 245 กิโลเมตร เส้นทางแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ช่วงแรกจากทำขึ้นที่หลักถึงเชียงตุง บริษัทสุขเอื้ออนันต์ บริษัทเอกชนไทย เป็นผู้รับสัมปทานระยะทางยาว 164 กิโลเมตร ช่วงที่สอง เชียงตุง ค้ำหลว ขณะนี้ทางการจีนได้ยื่นขอสัมปทานก่อสร้างจากรัฐบาลเมียนมาร์ระยะทางยาว 81 กิโลเมตร

ความคืบหน้าของโครงการก่อสร้าง บริษัทสุขเอื้ออนันต์ ที่เป็นบริษัทของคนไทย ได้เข้าไปปรับสัมปทานก่อสร้างทางจากรัฐบาลเมียนมาร์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992 โดยจะปรับปรุงถนนช่วงท่าขี้เหล็กถึงเชียงตุง ระยะทาง 164 กิโลเมตร ให้เป็นถนนมาตรฐาน ลาดยาง 2 ชั้น มีความกว้างของถนน 6-7 เมตร แบ่งเป็น 2 ช่องทางการจราจร ไหล่ทางกว้างข้างละ 1 เมตร โดยเงื่อนไขการให้ผลประโยชน์ คือ รัฐบาลเมียนมาร์ร้อยละ 40 บริษัทสุขเอื้ออนันต์ร้อยละ 60 ทั้งนี้เพื่อเป็นการจูงใจให้บริษัทสร้างให้เสร็จตามแผน (ธนาคารกสิกรไทย, ฝ่ายวิชาการ 2537 : 42)

นอกจากการสร้างถนนแล้ว ยังมีโครงการเปิดเส้นทางการบินโดยโครงการเส้นทางการบินเชียงราย เชียงตุง มัณฑะเลย์ อย่างกุ่ม

5.2 โครงการทกเหลี่ยมเศรษฐกิจ

ประเทศที่ร่วมโครงการ ได้แก่ จีนตอนใต้ เมียนมาร์ ลาวไทย เวียดนาม และกัมพูชา โดยมีจุดมุ่งหมายของโครงการ คือ

1. ต้องการสร้างสันติภาพในภูมิภาคระหว่างประเทศที่เคยต่อสู้กัน และภายในประเทศที่ยังต่อสู้กัน โดยการใช้ศักยภาพทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สังคม ของแต่ละฝ่ายเข้าเชื่อมต่อนับสนุนกัน ก่อให้เกิดการพัฒนาประชาชน พัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองของแต่ละฝ่าย
2. สร้างความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาของแต่ละประเทศ
3. การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านของไทย โดยการสร้างความมั่นคงซึ่งเป็นการจำเป็นเร่งด่วน เพื่อป้องกันความขัดแย้งระหว่างประเทศ และเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน การสร้างความมั่นคงให้แก่เพื่อนบ้านไทยทำได้โดยการเชื่อมต่อด้านพลังงาน อีกทั้ง การเชื่อมต่อทางการค้า การลงทุนต่างประเทศ การเชื่อมต่อด้านการค้า หมายความรวมถึง การค้าสินค้า และการค้าบริการ ซึ่งจะมีมูลค่ารวมประมาณ 100,000 ล้านบาทต่อปี ในส่วนการส่งออก และในปริมาณเดียวกันในด้านการนำเข้า ส่วนการค้าบริการ หมายถึง การท่องเที่ยว การก่อสร้าง การขนส่ง ธนาคารประกันภัย การค้าส่ง การลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ (สมเกียรติ โอสธสภา, 2537 : 2)

ในโครงการเหล่านั้น ประเทศไทยมีฐานะเป็นประตูเพื่อนบ้าน จะเป็นศูนย์กลางการคมนาคม ขนส่งทางอากาศ และทางบก เชื่อมโยงประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาค และระหว่างภูมิภาคกับโลกภายนอก และเป็นศูนย์กลางบริการการท่องเที่ยว เชื่อมโยงประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคและระหว่างภูมิภาคกับโลกภายนอก ขณะที่ประเทศเมียนมาร์เป็นประเทศที่เป็นเส้นทางเชื่อมโยงท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคนี้ โดยมีแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และศิลปะ จำนวนมากที่เมืองมัณฑะเลย์ ในภาคกลางและเมืองตองยี ส่วนภาคตะวันออกที่เมืองพุกาม และย่างกุ้ง โดยในอนาคตเส้นทางการบินในภูมิภาคจะเชื่อมโยงกันที่เชียงใหม่ เชียงราย หลวงพระบาง ฮานอย คุนหมิง ต้าลี่ กับมัณฑะเลย์และย่างกุ้ง จะทำให้ภูมิภาคนี้กลายเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของวัฒนธรรมที่สำคัญ

จะเห็นได้ว่า ในโครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจนั้นจะช่วยให้เมียนมาร์เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งที่สำคัญในภูมิภาค เนื่องจากความสะดวกในการเดินทางในอนาคต โครงการนี้จะดึงดูดนักลงทุนและนักท่องเที่ยว ให้มีความสนใจต่อประเทศเมียนมาร์มากขึ้นทำให้แนวโน้มธุรกิจท่องเที่ยวในเมียนมาร์มีความน่าสนใจในโครงการเชื่อมถนนต่าง ๆ จะทำให้ทำซีเหล็กเป็นเขตที่มีการเข้าออกของนักท่องเที่ยวสูง โรงแรมแห่งหนึ่งของไทย ได้แก่ โกลเด้น ไทรแองเกิ้ล ของบริษัททิวทิวส อินเตอร์เนชั่นแนล ที่ตั้งอยู่ที่ทำซีเหล็กจะมีแนวโน้มที่จะได้รับผลประโยชน์จากโครงการนี้โดยตรง

สำหรับโครงการหกเหลี่ยมเศรษฐกิจนั้น กลับพูดถึงโครงการต่าง ๆ โดยรวมของภูมิภาคมากกว่าจะเป็นเขตใดเขตหนึ่งโดยเฉพาะ จึงส่งผลดีต่อเมียนมาร์ด้านธุรกิจท่องเที่ยว โดยโครงการนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก ให้สนใจภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งภูมิภาค และเมียนมาร์เป็นส่วนหนึ่งของภูมิภาคนี้ จากการเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวในอนาคตนี้ ธุรกิจโรงแรมไทยที่สังเกตเห็นผลกำไรในระยะยาว จึงได้ทำการลงทุนในเมียนมาร์เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะต้องเพิ่มขึ้นในอนาคต

การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การสังเกตการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมียนมาร์ คุได้จากสถิติการเข้าประเทศของนักท่องเที่ยวที่ได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปี ค.ศ. 1990-1991 นักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เข้าประเทศมีจำนวน 8,446 คน โดยที่เมียนมาร์ได้รับเงินเป็นมูลค่า 25.54 ล้านดอลลาร์ และ

อัตราการท่องเที่ยว ในปี ค.ศ. 1991-1992 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 7,879 คน ได้รับเงินเป็นมูลค่า 43.87 ล้านดอลลาร์ ในปี ค.ศ. 1992-1993 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 11,510 คน ได้รับเงินเป็นมูลค่า 68.03 ล้านดอลลาร์ ปี ค.ศ. 1993-1994 มีนักท่องเที่ยว 26,251 คน ได้รับเงินเป็นมูลค่า 38.46 ล้านดอลลาร์ และในปี ค.ศ. 1994-1995 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 47,230 คน ได้รับเงินเป็นมูลค่า 32.65 ล้านดอลลาร์ (คูตารางประกอบในภาคผนวก ข) ตัวเลขที่แสดงถึงจำนวนนักท่องเที่ยวนี้ บ่งชี้ให้เห็นว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมียนมาร์มีความเติบโตขึ้นในแต่ละปี และเมียนมาร์ได้รับค่าตอบแทนเป็นจำนวนที่สูงสมกับความตั้งใจที่เมียนมาร์ต้องการเงินตราต่างประเทศ จากการดึงดูดนักท่องเที่ยว สำหรับค่านักลงทุนไทยนั้นได้เห็นถึงการเติบโตของอัตราการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นไปตามความคาดหมายจึงเป็นแรงจูงใจให้นักธุรกิจไทยทำธุรกิจด้านโรงแรมในเมียนมาร์ต่อไป ซึ่งตัวเลขของนักท่องเที่ยวนี้ ทุกฝ่ายคาดว่าจะต้องเพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ ปี ซึ่งจะทำให้ธุรกิจโรงแรมมีความรุ่งโรจน์ตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นนั้น

การคาดการณ์เกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมของผู้ลงทุน

จากการตัดสินใจลงทุนทางด้านโรงแรมนั้นนักธุรกิจไทยได้คาดการณ์เกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม ดังนี้

1.ที่ตั้งของโรงแรมในเมียนมาร์จะส่งผลให้ธุรกิจโรงแรมเข้มใส

1.1. ในกรณีบริษัทรีนาวัน เลทเธอร์แวร์สบริษัทรีนาวัน เลทเธอร์แวร์ส สร้างโรงแรมโซฟิเทลที่ย่างกุ้งเนื่องจาก เห็นว่า ย่างกุ้งเป็นดินแดนที่สวยงาม ที่ตั้งของโรงแรมเป็นที่ตั้งที่เหมาะสม ด้านหนึ่งเป็นสวนสาธารณะ มีสถานทูต และธนาคารชาติ เจดีย์และเป็นที่มีมรดกนสถานที่เช่นนี้จะเป็นจุดขายของโรงแรมอย่างดี

1.2. กรณีโรงแรมโนโวเทลที่มัณฑะเลย์ มัณฑะเลย์เคยเป็นอดีตเมืองหลวงเก่าก่อนที่จะสิ้นยุคสมัยศรีอยุธยา มัณฑะเลย์เป็นเมืองที่ธุรกิจค่อนข้างมีความคล่องตัว มีการค้าขายชายแดนกับประเทศจีน มีการค้าหยก พลอย รวมทั้งของศิลปกรรมต่าง ๆ จึงเป็นเมืองที่มีการค้าค่อนข้างสะดวก นักท่องเที่ยวพอสมควร ที่ตั้งของโรงแรมที่สร้างด้านหนึ่งเป็นพระราชวัง ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ทำการของทางการ ด้านหลังโรงแรมเป็นภูเขามัณฑะเลย์ (Mandalay Hill) ซึ่งมีเจดีย์อยู่ข้างบน ซึ่งเป็นที่ทัศนที่สวยงามอันเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวแห่งหนึ่ง ดังนั้นทางบริษัทเห็นว่า จะ

สามารถมีทิวทัศน์เป็นจุดขายถึง 2 ประการ คือ ทิวทัศน์ของพระราชวัง และทิวทัศน์ภูเขา อีกทั้ง มัณฑะเลย์ยังเป็นเมืองพุทธ มีเรื่องราวทางศาสนามากมาย ระยะทางจากย่างกุ้งไปยังมัณฑะเลย์ โดยทางเครื่องบินใช้เวลาเพียงประมาณ 1 ชั่วโมง การดำเนินธุรกิจโรงแรมนี้ลูกค้าของโรงแรมเป็นชาวตะวันตก ซึ่งจะมีความสนใจในทางศิลปะและวัฒนธรรมของเมียนมาร์เป็นพิเศษ ศักยภาพทางทิวทัศน์ และวัฒนธรรม จึงเป็นแรงดึงดูดสำคัญให้ธุรกิจโรงแรมดำเนินไปด้วยดี (อภิพรณ วงษ์เพ็ญศรี,2540)

1.3.กรณีทาเทจุนริสอร์ท ของบริษัท อันคัมมันคลับคาดว่า การท่องเที่ยวของเมียนมาร์ จะส่งผลดีต่อธุรกิจโรงแรม เนื่องจากทำเลที่ตั้งของโรงแรมอยู่ทางใต้ของประเทศ เมียนมาร์ จึงมีสภาพเป็นเกาะที่ยังคงความสวยงาม บริสุทธิ์ตามธรรมชาติ จุดนี้จะเป็นการช่วยกระตุ้นนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปย่างกุ้งหรือมัณฑะเลย์ หรือพุกาม ให้มีจุดเลือกของโปรแกรมการท่องเที่ยวมากขึ้น นอกจากนี้ใกล้กับที่ตั้งของโรงแรมอันคัมมันคลับ ซึ่งเป็นเกาะเช่นเดียวกันอันมีชื่อว่าเกาะสอง หรือวิกตอเรียพอยท์ หรือบายินนง พอยท์ ในปัจจุบันได้มีสนามบินและมีเที่ยวบินของสายการบินย่างกุ้งแอร์เวย์ และเมียนมาร์แอร์เวย์ บินตรงจากย่างกุ้งสู่เกาะสองซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาที่โรงแรมได้โดยสะดวก และรวดเร็ว ซึ่งจะช่วยให้โรงแรมมีอัตราการเข้าพักของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (คณิน ภาวะเสถียร, 2540)

2. ศักยภาพทางการท่องเที่ยวจะทำให้ธุรกิจโรงแรมแจ่มใส

2.1.การเติบโตของการท่องเที่ยว

บริษัทรีนาวน์ เลทเธอร์แวร์ส ได้ทำการวิจัยจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้าเมียนมาร์ว่า ในปีการท่องเที่ยวเมียนมาร์จะมีนักท่องเที่ยวถึง 500,000 คน ในการเปิดประเทศของเมียนมาร์ผู้บริหารหลายท่านของ บริษัทรีนาวน์ เลทเธอร์แวร์ส มีความเห็นว่า เมียนมาร์อาจจะมีศักยภาพมากกว่าเวียดนาม เมื่อเวียดนามเปิดประเทศ บริษัทต่าง ๆ ได้ดำเนินธุรกิจโรงแรมใช้ระยะเวลาเพียง 3 ปี บริษัทเหล่านั้นสามารถคืนทุนได้ เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวและนักลงทุนเข้าไปในเวียดนามจำนวนมาก เมียนมาร์จึงน่าจะมีลักษณะเดียวกัน จากสาเหตุดังกล่าว จึงเป็นสาเหตุให้บริษัท รีนาวน์ เลทเธอร์แวร์ส ทำการลงทุนด้านโรงแรมที่ย่างกุ้งและมัณฑะเลย์ (อภิพรณ วงษ์เพ็ญศรี,2540)

การท่องเที่ยวของเมียนมาร์นั้น มีผลต่อธุรกิจโรงแรมโดยตรง ถ้าหากว่าการท่องเที่ยวมีการเจริญเติบโตและมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ธุรกิจการท่องเที่ยวก็จะรุ่งโรจน์ รวมทั้งกิจการโรงแรม กิจการขายของชำร่วย อาหาร ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีของจังหวัดเชียงใหม่ของไทยในระยะแรก ๆ นักท่องเที่ยวไม่มากเท่าปัจจุบัน ในปัจจุบันมีเที่ยวบินเข้า-ออกเกือบทุกชั่วโมง โดยเฉพาะในเดือนธันวาคม มีผลทำให้โรงแรมเต็มหมดทุกแห่ง สำหรับประเทศเมียนมาร์ก็มีลักษณะเดียวกัน ในฤดูฝนธุรกิจท่องเที่ยวจะซบเซา แต่เมื่อผ่านฤดูฝนก็จะเป็นช่วงสูงสุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฤดูหนาว(อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี,2540)

อันดามันกลับเชื่อว่า ธุรกิจโรงแรมและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเมียนมาร์มีศักยภาพในการเติบโตสูง เนื่องจากการสนับสนุนปีการท่องเที่ยวเมียนมาร์ รัฐบาลได้ปรับปรุงสาธารณูปโภคให้ดีและสะดวกขึ้น รวมทั้งสายการบินต่างๆที่บินเข้าอย่างถุกได้เพิ่มจำนวนเที่ยวบินเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและมีโรงแรมใหม่ ๆ เปิดดำเนินการอีกหลายแห่ง ซึ่งนับเป็นนิมิตอันดีในการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเมียนมาร์ ในปัจจุบันเมียนมาร์ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวและโบราณวัตถุอีกมากที่ชาวโลกส่วนใหญ่ยังไม่เคยเห็น และจากการที่นักธุรกิจของยุโรปเข้ามาดำเนินธุรกิจกันมาก โรงแรมจึงมีแนวโน้มที่จะเน้นเป็นเงาตามตัว(คณิน ภูวะเสถียร,2540)

2.2. จำนวนสายการบินที่เพิ่มขึ้น

ในระยะแรกสายการบินที่บินเข้าเมียนมาร์มีเพียงสายการบินของเมียนมาร์ และการบินไทยเท่านั้น แต่ภายหลังมีสายการบินมัณฑะเลย์ (Air Mandalay) ที่บินจากเชียงใหม่เข้าอย่างถุก และเข้ามัณฑะเลย์ได้ สายการบินออลนิปปอนแอร์เวย์ (All Nippon Airway) สายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ (Malaysian Airline) มีการเช่าเครื่องบินแบบเหมาลำจากเยอรมัน และมีสายการบินจากบังคลาเทศ สรุปแล้วคือ มีสายการบินหลายสายที่บินเข้าเมียนมาร์ ขณะเดียวกันที่มัณฑะเลย์ บริษัท อิตาลีไทย (Ital-Thai) ได้สัญญาสร้างสนามบินนานาชาติ ซึ่งภายใน 2 ปี สนามบินจะเสร็จสมบูรณ์จะมีผลให้ชาวต่างชาติจะเข้าสู่เมียนมาร์จำนวนมาก นักลงทุนไทยจึงคิดว่า ภาพพจน์ของเมียนมาร์ทางด้านการท่องเที่ยวที่ดี (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

จากการคาดการณ์ของนักลงทุนไทยในการดำเนินธุรกิจทางด้านโรงแรมนั้น เมียนมาร์มีศักยภาพที่เหมาะสมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นในอนาคต ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในสายตานักลงทุนคือ การที่เมียนมาร์มีทิวทัศน์ที่สวยงาม อันเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว โรงแรมแต่ละแห่งได้ยึดแหล่งที่มีสถานที่สวยงามเพื่อเป็นจุดขายแก่ตัว

โรงแรมและเตรียมพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้เพียงพอ นอกจากนั้นการที่เมียนมาร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการที่มีสายการบินนานาชาติเปิดให้บริการหลายสายจะทำให้นักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกเดินทางเข้าสู่เมียนมาร์ และยังรวมถึงการปรับโครงสร้างทางการเงิน การประกาศปีการท่องเที่ยวเมียนมาร์ในปี ค.ศ. 1996 การประกาศแผนการหลักการท่องเที่ยว และการรวมตัวในภูมิภาคจะทำให้การท่องเที่ยวเมียนมาร์เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว การโรงแรมจะได้รับผลตอบแทนที่สูงตามจำนวนนักท่องเที่ยว จากการที่นักลงทุนไทยเล็งเห็นศักยภาพของเมียนมาร์ จึงได้รับแรงจูงใจให้ทำการลงทุนทางด้านโรงแรมในเมียนมาร์ ดังนั้นจากการศึกษาจึงพบว่า ผู้ศึกษาสามารถยอมรับสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยทางฝ่ายเมียนมาร์ ได้แก่ ศักยภาพของเมียนมาร์ เป็นปัจจัยนำเข้าสู่ระบบ และก่อให้เกิดผลลัพธ์คือการลงทุนในประเทศเมียนมาร์

สาเหตุที่ทำการลงทุนในช่วงเวลา ค.ศ. 1989-1995

ถึงแม้ว่าเมียนมาร์จะเปิดประเทศ และชักจูงสนับสนุนให้มีการลงทุนต่างประเทศ และจัดให้มีแรงจูงใจต่าง ๆ ก็ตาม แต่ในการพิจารณาการลงทุนในต่างประเทศนั้น นักลงทุนยังต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมภายในประเทศของการลงทุนด้วย ในกรณีนี้ถึงแม้จะมีนักธุรกิจจำนวนมากที่ยังไม่ตัดสินใจลงทุนในเมียนมาร์เพราะความไม่แน่ใจในสภาพการณ์ต่าง ๆ ในเมียนมาร์ แต่นักลงทุนไทยหลายบริษัทได้ตัดสินใจลงทุนทางด้านโรงแรมในเมียนมาร์

สาเหตุที่นักลงทุนทำการลงทุนในช่วงเวลานี้

1. ความเชื่อว่าสถานการณ์ทางการเมืองของเมียนมาร์จะคลี่คลายไปในทางที่ดี

บริษัท รีนาวน์ เลทเธอร์แวร์ส์และโรงแรมเซ็นทรัลเชื่อว่าในช่วงค.ศ. 1989-1995 อัตรารายได้ของเมียนมาร์มีเพียงความเสี่ยงทางด้านการเมืองซึ่งมีแนวโน้มที่จะแก้ไขได้ กล่าวคือผู้บริหารมองว่าเมียนมาร์นั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับประเทศไทยในระยะเวลา 30-40 ปีที่ผ่านมา ถึงแม้จะเคยเกิดเหตุการณ์รุนแรงในปี ค.ศ. 1988 แต่ในช่วงเวลาดังกล่าว ปัญหาต่าง ๆ ได้คลี่คลายไปหลายประการโดยเป็นไปในทางที่ดี และนักลงทุนยังเชื่อมั่นว่า เมียนมาร์เป็นเมืองพุทธศาสนาเช่นเดียวกับไทย จึงคิดว่าเหตุการณ์ร้ายแรงไม่น่าจะเกิดขึ้นอีก ประกอบกับปัจจุบันเมียนมาร์ได้ทำการเปิดประเทศ ถ้าหากรัฐบาลปล่อยให้เกิดเหตุการณ์ รุนแรง จะทำให้ประเทศต้องถดถอยล้าหลังไปหลายปี (อภิพรธม วงษ์เพ็ญศรี, 2540 ; สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์, 2540)

อย่างไรก็ตาม บริษัท รินาวน์ เลทเธอร์แวร์ส์เชื่อมั่นว่าสถานการณ์จะไม่เลวร้ายไปมากกว่าปัจจุบัน ถึงแม้จะมีการเดินขบวนเกิดขึ้นบ้าง แต่ก็เป็นเรื่องของกระบวนการทางประชาธิปไตย อย่างเช่นกรณี เกาหลีใต้ ก็มีการเดินขบวนกันอยู่เสมอ และในการลงทุนคิดว่า สล๊อคเองคงตระหนักถึงปัญหาด้านความรุนแรง เนื่องจากถูกแรงกดดันจากทุกมุมโลก ซึ่งขณะนี้สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป ได้ตัดการให้วีซ่าแก่เจ้าหน้าที่ระดับสูงของสล๊อคไม่ให้เข้าประเทศ และทางสล๊อคเองก็มีความประสงค์ที่จะเข้าเป็นสมาชิกของอาเซียน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตัวให้มีภาพพจน์ที่ดี และหลังการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เรียบร้อยแล้ว ความเชื่อมั่นในประเทศเมียนมาร์ จากประเทศต่าง ๆ จะมีมากขึ้น นักลงทุนต่าง ๆ จะเข้าสู่เมียนมาร์มากขึ้น (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

ทางด้านอันคัมมันคลับนั้น ถึงแม้จะทราบว่าเมียนมาร์ยังคงมีปัญหาดังกล่าว แต่ก็เห็นว่าเป็นเรื่องภายในซึ่งทางการเมียนมาร์จะทราบถึงวิถึแก้ไขของตนเอง ขณะนี้เมียนมาร์เปิดประเทศไปสู่สากลซึ่งทั่วโลกก็ต่างจับตามอง จึงเห็นว่าในระยะยาวไม่น่าจะมีปัญหาใด ๆ ซึ่งจากการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆแล้ว ทางอันคัมมันคลับยังเห็นว่าเป็นแหล่งที่น่าลงทุน(คณิน ภูวะเสถียร, 2540)

2. ความเชื่อว่าสถานการณ์ชนกลุ่มน้อยจะไม่รุนแรง

ถึงแม้ว่าเมียนมาร์จะมีชนกลุ่มน้อยหลายกลุ่ม แต่ก็ได้มีการเจรจากันได้เกือบทุกกลุ่มแล้ว จะยังเหลืออยู่เพียงกลุ่มกะเหรี่ยงที่ยังตกลงกันไม่ได้ แต่ก็ยังอยู่ในระยะเวลาที่เจรจากันอยู่ รวมถึงกลุ่มอื่น ๆ ด้วย ถ้ามีการตกลงกันได้ทุกฝ่าย และมีการตั้งรัฐธรรมนูญใหม่สำเร็จในการปกครองประเทศ ถึงเวลานั้นก็จะไม่มีปัญหาใด ๆ (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

3. การสร้างความได้เปรียบด้วยการเข้าลงทุนก่อนคู่แข่ง

หลังการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ความเชื่อมั่นต่อประเทศเมียนมาร์จากประเทศต่างๆจะมีมากขึ้น ถึงเวลานั้นนักลงทุนที่เข้าไปก่อนสามารถยึดหัวหาดไว้ได้ ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ เมื่อถึงเวลาที่ทุกอย่างรุ่งโรจน์ขึ้น ทางธุรกิจก็จะไม่พลาดโอกาส แต่ถ้านักธุรกิจรอให้ถึงเวลารุ่งโรจน์เสียก่อนค่อยเข้าไปแล้ว หลายฝ่ายที่เข้าไปก่อนก็จะได้เปรียบทำให้เกิดการเสียเปรียบในการแข่งขัน การทำธุรกิจโรงแรมมิใช่สามารถวางรากฐานในเวลาอันสั้น จึงต้องใช้เวลาในการปูพื้นฐานความมั่นคงของธุรกิจ (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

4. ความไว้วางใจทางการเมียนมาร์

ทางค่านโรงแรมเซ็นทรัลเชื่อมั่นว่าชาวเมียนมาร์เป็นคนรักษาคำพูดและถ้าหากนักธุรกิจทำตามกฎหมายและดำเนินการจนมีผลงานให้เมียนมาร์เห็นประจักษ์ก็จะได้รับการสนับสนุนมากยิ่งขึ้น (สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์, 2540)

5. การที่เมียนมาร์มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเอง

โรงแรมเซ็นทรัลเชื่อว่าถ้าหากนานาประเทศไม่บีบบังคับเมียนมาร์จนเกินไปและช่วยสนับสนุนแล้วเมียนมาร์จะสามารถปรับเปลี่ยนพัฒนาตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป ในที่สุดจะสามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องได้แต่ละระยะเวลาของการพัฒนานั้นขึ้นอยู่กับประเทศพัฒนาต่างๆ ไข้มาตรการกีดกันและบีบบังคับเมียนมาร์มาน้อยเพียงใด การเปิดประเทศอีกครั้งของเมียนมาร์นี้ จำเป็นที่ประเทศต่างๆ จะให้การสนับสนุนไม่ควรใช้วิธีบีบบังคับหรือผลักดันให้เดินเร็วเกินไป ควรให้เวลาในการปรับตัวจะทำให้เมียนมาร์พัฒนาไปได้ (สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์, 2540)

บทบาทของนาง อองซาน ซู จี ในสายตานักลงทุน

บทบาทของนางอองซาน ซูจี ในสายตาของนักลงทุนนั้น นางอองซาน ซูจี ได้พยายามมิให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนในเมียนมาร์ อันเป็นการบีบบังคับรัฐบาลสลัดไปด้วย โดยได้กล่าวว่า ขอให้ประเทศเป็นประชาธิปไตยมากกว่าปัจจุบัน ซึ่งในแง่นี้ ในสายตาของนักลงทุนแล้ว บทบาทของนางอองซาน ซูจี เป็นภาพพจน์ที่ไม่ดีนัก นักลงทุนเห็นว่า ถ้านักลงทุนเข้าไปในเมียนมาร์ช้ากว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ ความเจริญทุกอย่างในประเทศเมียนมาร์จะเกิดขึ้นช้าเนื่องจากขณะนี้เมียนมาร์ขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค ซึ่งเมียนมาร์ไม่มีเงินตรามากพอที่จะทำเองทั้งหมด ถ้านางอองซาน ซูจี เรียกร้องให้มีการคว่ำบาตรต่อเมียนมาร์ ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง นักลงทุนมีความเห็นว่า การที่จะสร้างประเทศให้เป็นประชาธิปไตย ควรทำด้วยวิธีอื่นที่มีใช้การปิดกั้นการลงทุน และปิดกั้นความเจริญของประเทศ เมื่อการลงทุนจากต่างประเทศไม่เข้าไปในเมียนมาร์ ก็จะไม่ก่อให้เกิดการจ้างงานส่งผลให้รายได้ประชากรลดลงการพัฒนาจะล่าช้า ดังนั้นการนำประเทศและประชาชนของตนมาเป็นเครื่องต่อรอง จึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องในสายตานักลงทุน

จากการศึกษาจากคำให้สัมภาษณ์ของนักธุรกิจไทยที่ทำการลงทุนทางค่านโรงแรม ในเมียนมาร์ พบว่า นักลงทุนมองสภาพปัญหาของเมียนมาร์นั้นมีข้ออุปสรรคของการลงทุน ซึ่งปัญหา

เหล่านั้นเป็นเรื่องของรัฐบาลเมียนมาร์ที่จะต้องแก้ไข และมีแนวโน้มที่จะสงบเรียบร้อยในอนาคต นักลงทุนมองการณ์แตกต่างจากนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหลายฝ่ายที่ต้องการให้เมียนมาร์แก้ไขปัญหาทางการเมือง และปัญหาสิทธิมนุษยชนก่อน จึงถึงเวลาที่นักลงทุนจะเข้ามามีบทบาทในประเทศเมียนมาร์ แต่นักลงทุนคาดว่า การเข้าลงทุนครั้งนี้จะนำมาซึ่งการพัฒนาในประเทศเมียนมาร์ จากเงินทุนที่ได้นำเข้าไป และเมียนมาร์จะสามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องได้ด้วยตัวเอง และความให้การสนับสนุนจากนานาประเทศ ดังนั้น การเข้าไปลงทุนในเมียนมาร์ในช่วงเวลานี้ นับตั้งแต่เมียนมาร์เปิดประเทศ ค.ศ. 1988-1995 นี้จึงนับเป็นเวลาที่เหมาะสม เพราะถ้าหากเข้าไปพื้นฐานไว้ดีแล้ว เมื่อสถานการณ์ในเมียนมาร์ราบรื่น และการท่องเที่ยวรุ่งโรจน์เมื่อใด ธุรกิจโรงแรมที่เข้าไปก่อนหน้านั้นแล้วจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ และคุ้มทุนที่ลงไป

ปัจจัยทางค่านประเทศไทย

1. การสนับสนุนจากรัฐบาลไทย

จากการสัมภาษณ์นักลงทุนไทยที่ลงทุนทางค่านโรงแรมในเมียนมาร์ ได้แก่ บริษัท รินาวน์ เลทเธอร์แวร์ส บริษัท อันคัมมันคลับ และโรงแรมเซ็นทรัล พลาซ่า และโรงแรมไบหยก (2540) รัฐบาลไทยมิได้ให้การสนับสนุนโดยตรงต่อนักธุรกิจให้ทำการลงทุนในเมียนมาร์ และไม่มีให้การให้ความช่วยเหลือใด ๆ การตัดสินใจดำเนินธุรกิจ ตลอดจนขั้นตอนต่าง ๆ ในการดำเนินการใด ๆ นักธุรกิจไทยตัดสินใจด้วยตนเองภายในบริษัท มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐบาลไทยแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม การที่ประเทศไทยมีนโยบายการเกี่ยวพันอย่างสร้างสรรค์ กับเมียนมาร์ ได้ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจ และการริเริ่มเป็นไปได้ด้วยดี เนื่องจาก

1. เมียนมาร์เห็นไทยเป็นมิตรประเทศ การดำเนินนโยบายผูกมิตรเช่นนี้ ทำให้การค้าชายแดนไทย-เมียนมาร์สะพัด และมีสินค้าไทยจำนวนมากที่เข้าสู่เมียนมาร์ มีผลให้อุปกรณ์เครื่องใช้และสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ เช่น สบู่ แชมพู ที่ใช้ในโรงแรมต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นสินค้าไทย เป็นการลดต้นทุนประการหนึ่ง และการเป็นมิตรกันนี้ ส่งผลให้การติดต่อเจรจาทางธุรกิจราบรื่น เพราะลดการหวาดระแวงระหว่างกันลง

2. การที่รัฐบาลไทยเป็นมิตรกับเมียนมาร์ เป็นการลดแรงกดดันของรัฐกิจ นักธุรกิจจะคำนึงถึงฝ่ายเมียนมาร์ โดยไม่ต้องระมัดระวังแรงกดดันจากฝ่ายไทยและนักธุรกิจสามารถดำเนินธุรกิจ ในเมียนมาร์ได้อย่างเต็มที่โดยรัฐไม่ทำการแทรกแซงใด ๆ

3. การที่ทั้งสองประเทศเป็นมิตรกัน ทำให้ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเมียนมาร์ มีผลดึงดูดนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจไทย ให้เดินทางเข้าเมียนมาร์ได้อย่างเต็มที่โดยไม่มี การขัดขวางจากรัฐบาลไทย ทำให้ธุรกิจโรงแรมได้ผลดีจากการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยได้ลูกค้าเพิ่มเติมจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

กล่าวโดยสรุปแล้ว จากการศึกษาผู้ศึกษาได้ปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยทางฝ่ายไทย ได้แก่ การสนับสนุนจากรัฐบาลไทยมีผลให้เกิดการลงทุนในเมียนมาร์ เนื่องจากไม่มีการสนับสนุนต่อนักธุรกิจไทยโดยตรงให้ทำการลงทุน อย่างไรก็ตาม การที่รัฐบาลไทยมีนโยบายเป็นมิตรกับเมียนมาร์ ได้ส่งผลดีทางอ้อมต่อการดำเนินธุรกิจโรงแรม

2. ศักยภาพของนักลงทุนไทย

การที่นักธุรกิจของไทยทำการลงทุนด้านโรงแรมในเมียนมาร์นั้น ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การที่นักธุรกิจไทยมีศักยภาพที่จะทำการลงทุนยังต่างประเทศ

การวัดศักยภาพของนักลงทุนไทย

2.1 จำนวนเงินลงทุน

กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศของเมียนมาร์ กำหนดว่า การลงทุนนั้นรัฐบาลกำหนดให้ใช้เงินทุนเป็นเงินตราต่างประเทศ และใช้อัตราแลกเปลี่ยนทางการโดยการกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำสำหรับการบริการ เป็นจำนวน 300,000 จ๊าด ในกรณีของบริษัท รีนาวน์ เลทเธอร์แวร์ส ได้ทำการลงทุนเป็นจำนวนทั้งสิ้น 105.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในสองโครงการโดยลงทุนในโครงการโรงแรมโซฟีเทล และสำนักงานให้เช่าจำนวน 85.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ที่ย่างกุ้ง และโครงการโรงแรมโนโวเทล ที่มัณฑะเลย์ เป็นจำนวน 20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยทางบริษัท คาดว่า จะสามารถคุ้มทุนที่ลงไปได้ ในระยะเวลา 7 ปีโดยโรงแรมโซฟีเทลนั้นเป็นโรงแรมระดับ 5 ดาว ตามแบบมาตรฐานสากลอย่างแท้จริง (อภิพรธม วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

ในขณะที่โรงแรมโนโวเทลจัดเป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540) โรงแรมอันดามันคลับนั้นใช้ทุนทั้งสิ้น 1,000 ล้านบาท หรือ 22 ล้านเหรียญสหรัฐโดยสร้างโรงแรมระดับ 4 ดาว (พัชฌีนา พุฒมี, 2540) ในขณะที่โรงแรมเซ็นทรัลได้สร้างโรงแรมลอยน้ำมูลค่าการลงทุน 10 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยเป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว (สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์, 2540) จากการศึกษาที่โรงแรมต่าง ๆ นี้ ใช้จำนวนเงินลงทุนที่สูง และเปิดโรงแรมระดับ 4-5 ดาวนั้น แสดงให้เห็นศักยภาพของทางนักลงทุนโดยที่มีความสามารถสูง และเทียบพร้อมที่จะทำการลงทุนทางด้านโรงแรมในเมียนมาร์

2.2 การที่นักธุรกิจไทยมีการติดต่อสัมพันธ์กับนายทหารระดับสูงของสลิค

เนื่องจากบริษัท รินาวน์ เลทเธอร์แวร์ส เป็นบริษัทที่ทำธุรกิจทางด้านเครื่องหนังมาตั้งแต่เริ่มแรก และได้ติดต่อซื้อขายหนังกับทางเมียนมาร์ ทำให้มีสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนายทหารระดับสูงและชาวเมียนมาร์ ซึ่งได้อำนวยความสะดวกและทำให้เกิดความราบรื่น เมื่อนักธุรกิจทำการติดต่อขอลงทุน และได้รับการนำเสนอที่ดินที่ทำเลดีในการทำกิจการโรงแรมอีกด้วย การติดต่อใกล้ชิดกับฝ่ายเมียนมาร์ ทำให้นักลงทุนไทยมีศักยภาพเพิ่มขึ้นที่จะทำธุรกิจได้สะดวกราบรื่นขึ้นในเมียนมาร์ (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

2.3 การเข้าเครือข่าย(chain)

บริษัท รินาวน์ เลทเธอร์แวร์สได้เข้าเครือข่ายทางด้านโรงแรมกับบริษัท แอคคอร์ เอเชีย แปซิฟิก (Accor Asia Pacific) เมื่อผู้บริหารของรินาวน์ เลทเธอร์แวร์ส ได้เดินทางเข้าสู่ธุรกิจในเมียนมาร์ และได้รับการนำเสนอที่ดินที่สวยงามในการทำธุรกิจ ทำให้มีการปรึกษาหารือระหว่างผู้บริหาร จนกระทั่งตัดสินใจทำธุรกิจโรงแรม และท้ายสุดได้สรุปในการเข้าเครือข่ายกับบริษัทแอคคอร์ เอเชีย แปซิฟิก ซึ่งทำเครือข่ายโรงแรมที่มีชื่อโซฟีเทล โนวเทล ตามประเทศต่าง ๆ เครือข่ายนี้เป็นเครือข่ายที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และบริษัทแอคคอร์ เอเชีย แปซิฟิก เองก็มีความสนใจทำธุรกิจโรงแรมในเมียนมาร์ เนื่องจาก บริษัทแอคคอร์ เอเชีย แปซิฟิก มีโรงแรมแล้วในประเทศ กัมพูชา เวียดนาม ลาว และไทย แต่ยังคงขาดประเทศเมียนมาร์ ทางบริษัทจึงต้องการที่จะเชื่อมขายทางโรงแรม ที่จะให้ธุรกิจทัวร์ของบริษัทสามารถจัดหา กลุ่มทัวร์เข้ามาในภูมิภาคนี้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยทางบริษัทแอคคอร์ จะจัดหาลูกค้าของทาง โรงแรมโดยการจัดกลุ่มทัวร์ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะเป็นชาวยุโรป โดยเฉพาะชาวฝรั่งเศส เนื่องจากบริษัทแม่ของแอคคอร์ อยู่ในประเทศนั้น โดยมีความเชื่อว่านักท่องเที่ยวยุโรปจะให้ความสนใจในธรรมชาติ และวัดที่มีศิลปวัฒนธรรมที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน(อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540)

ส่วนโรงแรมไบฮอกนั้นได้เข้าเครือข่ายกับเบส เวสเทิร์น (Best Western) ซึ่งเป็นเครือข่ายที่มีโรงแรมในเครือจำนวนมากและมีประสิทธิภาพในการบริหารงาน (โรเบิร์ต เทียน เป, 2540)

2.4 การที่บริษัทมีผู้บริหารมืออาชีพ

กรณีของโรงแรมเชลทรีล และอันคัมคัลบ์นั้น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เข้าเครือข่ายใด แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทมีศักยภาพในการดำเนินกิจการทางด้านโรงแรม เนื่องจากทางบริษัทได้คัดเลือกทีมผู้บริหารมืออาชีพ ทั้งชาวไทยและต่างประเทศในวงการโรงแรมเข้าทำการบริหารกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักธุรกิจมีศักยภาพสูงในการดำเนินกิจการโรงแรมในเมียนมาร์ (คณิน ภูวะเสถียร, 2540; สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์, 2540) และทางเซ็นทรัล นั้นมีประสบการณ์สูงทางกิจการด้านโรงแรม เห็นได้จากการที่บริษัทมีโครงการขยายการลงทุนทางด้านโรงแรมในภูมิภาคนี้ เช่น เวียดนาม ลาว เขมร และเมียนมาร์ (สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์, 2540) กลุ่มเป้าหมายของ โรงแรมอันคัมคัลบ์นั้น ได้แก่ คนไทย เป็นจำนวน 60 เปอร์เซ็นต์ และที่เหลือเป็นนักท่องเที่ยวในเอเชีย ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย ฮองกง จีน ไต้หวัน และญี่ปุ่น (คณิน ภูวะเสถียร, 2540)

2.5 ความสามารถในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภค ไว้สำหรับบริการในโรงแรมได้

ในกรณีของบริษัทรีนาวน์ เลทเธอร์แวร์ส์การก่อสร้างโรงแรมต้องมีการ นำเข้าซีเมนต์และท่อต่าง ๆ แม้มีความล่าช้า แต่การได้รับขกเว้นภาษี (ดังที่กล่าวมาแล้ว) ทำให้บริษัทไม่ต้องประสบกับปัญหาค่าใช้จ่ายบานปลาย แต่อย่างไรก็ตาม ในการที่จะต้องนำเข้าวัสดุ ก่อสร้าง ทำให้ต้องใช้ต้นทุนสูง นอกจากนี้ ทางโรงแรมต้องจัดหาปั้ประปา และไฟฟ้าเพื่อให้บริการภายในโรงแรม เนื่องจากทางการเมียนมาร์ยังไม่สามารถจัดหาสาธารณูปโภคเหล่านี้มาให้แก่ภาคธุรกิจได้ นอกจากนี้สาธารณูปโภคแล้วทางโรงแรมยังจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องปรับอากาศ คาวเทียม โดยทางโรงแรมสามารถรับสัญญาเช่าโทรทัศน์จากประเทศไทยได้ทุกสถานี นอกจากนี้มีการสร้างสถานบริการสุขภาพ (Fitness และ Health club) ในโรงแรม ถึงแม้ราคาที่พักจะสูงกว่าโรงแรมที่ดำเนินกิจการโดยชาวเมียนมาร์ แต่ผู้ใช้บริการสามารถได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ และสะดวกสบาย โรงแรมโนโวเทลจึงมีข้อได้เปรียบโรงแรมอื่น (อภิพรรณ วงษ์เพ็ญศรี, 2540) ในกรณีนี้ ส่วนโรงแรมเซ็นทรัลและอันคัมคัลบ์ก็มีสิ่งอำนวยความสะดวกในลักษณะเดียวกับโรงแรมโนโวเทลและโซพิเทลของรีนาวน์ เลทเธอร์แวร์ส์ จึงแสดงให้เห็นว่า นักลงทุน

ไทยมีความสามารถ และศักยภาพที่จะทำให้งิการโรงแรมในเมียนมาร์ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้า
พัก

นักธุรกิจไทยมีศักยภาพที่สูงในการลงทุนยังต่างประเทศ โดยดูได้จากตัวแสดงศักยภาพ
อันได้แก่ จำนวนเงินลงทุน การมีสัมพันธที่ดีกับฝ่ายเมียนมาร์ การเป็นเครือข่ายและมีทั้งผู้บริหารที่
มีประสิทธิภาพ และความสามารถในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก ตัวแสดงเหล่านี้ชี้ให้เห็น
ชัดเจนว่า นักธุรกิจไทยมีศักยภาพเพียงพอ จึงทำให้มีแนวคิดที่จะทำการลงทุนยังต่างประเทศและ
ประกอบกับศักยภาพของเมียนมาร์ทั้งหลายที่กล่าวมาทำให้นักลงทุนไทยเลือกลงทุนทางด้าน
โรงแรมในเมียนมาร์ (อภิพรธ วงษ์เพ็ญศรี, 2540; พชนิยา พุฒมี, 2540; สุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์,
2540)

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้นักธุรกิจไทยลงทุนทางด้านโรงแรมในเมียนมาร์ โดย
การวิจัยเอกสารและวิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของนักธุรกิจไทยทั้งจากบริษัทริทาวน์ เลทเซอร์แวร์ส์
บริษัทอันคัมมันคลับ โรงแรมเซ็นทรัล พลาซ่า และโรงแรมไบหยก ซึ่งวิเคราะห์ในกรอบของการ
วิเคราะห์เชิงระบบโดยมีสมมุติฐานว่า การที่นักลงทุนไทยดำเนินธุรกิจด้านโรงแรมในเมียนมาร์
สืบเนื่องมาจากปัจจัยบางประเภทที่สำคัญ คือ

ปัจจัยทางด้านไทย คือ ศักยภาพของนักลงทุนไทยและการสนับสนุนของรัฐบาลไทย
ปัจจัยทางด้านเมียนมาร์ คือ การเปิดประเทศ และสนับสนุนการลงทุน และศักยภาพของเมียนมาร์
ที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจการโรงแรมให้ได้ผลกำไรในระยะยาวทางด้านปัจจัยฝ่ายไทยผู้
ศึกษาได้ยอมรับสมมุติฐานปัจจัยทางด้านไทย คือ ศักยภาพของนักลงทุนไทย แต่ผู้ศึกษาปฏิเสธ
สมมุติฐานการสนับสนุนของรัฐบาลไทย ส่วนปัจจัยทางด้านเมียนมาร์ ผู้ศึกษายอมรับทั้งสอง
ประการ

โดยตามหลักทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงระบบนั้น ปัจจัย 3 ตัว ได้แก่ ศักยภาพของ
นักลงทุนไทยการเปิดประเทศและการสนับสนุนการลงทุน และศักยภาพของเมียนมาร์ เป็นปัจจัย
นำเข้าก่อให้เกิดผลลัพธ์ คือ การที่นักธุรกิจไทยทำการลงทุนทางด้านโรงแรมในเมียนมาร์ โดยการ
ลงทุนในเมียนมาร์นี้ เป็นการสนองตอบความต้องการของเมียนมาร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของ
ประเทศ เนื่องจากการนำเงินทุน เทคโนโลยี ความรู้ ความสามารถทางวิชาการจัดการเข้าเป็น
ประโยชน์ต่อการพัฒนา และนักลงทุนหวังว่า การเข้าลงทุนในเมียนมาร์นี้จะทำให้เมียนมาร์มี

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และนำประเทศก้าวหน้าในทางที่ถูกต้องตามทัศนะของทางฝ่าย
เมียนมาร์เอง และนานาชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย